

Götaträngaren

©35

Innan Ni bläddrar vidare!

Götaträngare!

Den minnesgode läsaren och den eventuella men säkert förtjusande läsarinnan drar sig måhända till minnes att redaktören på denna spalt i fjolårets tidning utlovade att 1954 skulle förflyta utan något jubileumsfirande eller annat intermezzo. Tack vare att redan fjolårets nummer ägnades åt göteborgsföreningens i år infallande jubileum, är redaktören i stånd att infria detta sitt löfte. Frånsett en kort skildring av nämnda jubileum skall läsaren i år helt svältas på dylik läsning, bara för att aptiten till nästa års tidning skall bli desto större.

På rak arm kan man nämligen dra fram åtminstone tre jubiléer nästa år nämligen 70-årsminnet av truppslagets födelse, 50-årsminnet av T 2 förflyttning till Skövde och 20-årsminnet av Skövdeföreningens bildande. En stabil grundval för ett nytt nummer av s. k. jubileumstjocklek alltså. Men den dagen den sorgen.

Årets upplaga är alltså nedbantad. Hur tunn den blir vet inte ens redaktören, eftersom denna "ledare" av trycktekniska skäl kuriöst nog skrivs innan tidningens innehåll är bestämt. Men man kan ju alltid gissa! Nog om detta.

Den vädjan från i fjol om ökad kontakt med läsekretsen synes tyvärr ha förklingat ohörd. Kanske har läsarna på så sätt velat bidra till att tidningen blir tillräckligt tunn. I så fall är ingenting mer att säga. Men trots allt skulle nog tid-

ningen vinna på ett mer aktivt deltagande från läsekretsens sida. Fatten alltså pennen i god tid till nästa års utgivning: leta igenom fotografisamlingar eller kom åtminstone med tips och idéer om tidningens innehåll och utformning. Redaktören vågar tyvärr inte tyda läsekretsens tystnad så att den enbart samtycker till allt, som lägges fram.

Ett ökat aktivt intresse skulle dessutom bli den kommande redaktören till stor glädje, vem det nu blir. Mänskligt att döma kommer nämligen den nuvarande att fram på höstkanten förflyttas till huvudstaden. Det bådär gott för tidningen, eftersom en ny redaktör som regel medför friska fläktar och nya idéer i boet. Och slentrian är nu en gång för alla bland det tråkigaste ett medlemsblad kan råka ut för.

Om det nu är sista gången vi träffas i denna spalt vill redaktören till slut framföra sitt tack till de senaste fyra årens artikelförfattare, poeter, tecknare och — inte minst — annonsörer för en angenäm samvaro! Och till läsekretsen för stortat tålamod!

Var så god att bläddra vidare!

REDAKTÖREN

Omslagsbilden: Regementets fana och fanvakt med fänrik Dahlberg som fanförare på Götaplatzen i Göteborg den 7 febr. 1954.

CYKELCENTRALEN

(K.-G. Janson)

Skövde

Tel. affären 152
ankn. verkst. 152
kontor 3552

Cyklar

Motorcyklar

S P O R T

Reservdelar

Reparationer

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl. Göta trängregementets kamratföreningar i Skövde och Göteborg

Adress: T 2, Skövde.

Tel. 2390, vx 14.

Postgiro 95882.

Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten GÖSTA DANELL

Militärbefälhavaren har ordet

Anmodad göra ett uttalande för "Götaträngaren" vill jag gärna sammanfatta följande.

Jag har städse varit väl medveten om kamratföreningarnas stora betydelse för att bevara och stärka samhörigheten mellan de män, som tjänstgjort vid försvarets olika förband antingen såsom värnpliktiga under en längre eller kortare tjänstgöring eller såsom fast anställda av olika kategorier under en hel livsgärning.

Denna känsla fick jag i hög grad förstärkt under det anslående och värdiga firandet av Kungl. Göta trängregementets kamratförenings 20-årsjubileum i Göteborg den 6 febr. i år. Jag fick där ett mycket livligt intryck av de starka band, som förena Göteborgsföreningen med regementet i Skövde och särskilt av föreningens positiva insatser för försvarets bästa bl. a. genom att skänka priser till de värnpliktiga vid regementet för att stimulera intresset för bästa möjliga insatser i viktiga militära övningsgrenar, vilket

givetvis i hög grad uppskattas vid regementet.

Utöver sin betydelse i nämnda hänseenden synes mig kamratföreningarna i dag, i atombombens tidevarv, även ha en annan och enligt min uppfattning än viktigare uppgift att fylla, nämligen att föreningarnas medlemmar var och en i sin stad och i sin trakt bidrager till bevarandet av en orubblig försvarsvilja, ja, till en seg,oreflekterad,

fanatisk beslutsamhet att aldrig ge upp — även inför det mest fasansfulla hot eller de hårdaste slag — ty detta är en nödvändig förutsättning för att bevara vår frihet och vårt oberoende, vilka ju äro av avgörande betydelse för att livet skall ha sitt rätta värde. Härvid må vi hämta tillförsikt ur det förhållandet att vi ha ett starkt försvar, som väl följt med i utvecklingen, samt att vårt land är stort i förhållande till befolkningen, vilket senare gör att vi torde vara mindre känsliga för atomanfall än flertalet andra länder.

Under förhoppning att Kungl. Göta trängregementets livaktiga och uppskattade kamratföreningar städse skola utgöra fasta klippor, mot vilka defaitismens vågor av olika slag skola studsas tillbaka beder jag få tillönska Eder fortsatt framgång i Edert för vårt försvar och vårt land så viktiga gärning.

1952 års klass avtackad

Kamratföreningarna skänkte priser till "bästa soldaterna"

Den 19 mars var "dagen M" för 1952 års klass. Våren var ganska sen och avtackningen dagen före på den leriga och delvis snöbemängda kaserngården förflöt med kapporna påtagna och näsorna droppande. Men vad gjorde väl det, när frihetens timme var nära och "man" inom mindre än 24 timmar skulle vara hur civil som helst, fjärran från revelj, uppställning, visitation och andra måttligt populära företeelser. Näja, även om saknaden efter militärlivet var minimal i avskedsögonblicket, så kunde man dock inte ta fel på värmen i det "Tack, Överste!", varmed soldaterna besvarade regementschefens "Tack, kamrater!".

Högtidligheten började egentligen i fel ände— med förbimarsch för regementschefen. Först när denna var fullbordad tog chefen emot förbanden, bland vilka märktes lokalförsvarsförbanden i årets första repövningsomgång. "Gubbarna" genomförde för övrigt sin del av förbimarschen med den äran och fick även mottaga chefens erkännande under avtackningstalet, varom mera nedan. Att huvudintresset knöt sig till rekryterna hoppas vi dock att "gubbarna" förlät oss.

Omedelbart efter avlämningen anbefalldes korum, lett av populäre regementspastorn Wetterholm. Vi har en känsla av att när Lennart Wetterholm talar är det fler som verkligen lyssnar, än vad man är van att vänta, när det gäller "tvångsvisa" andaktsstunder. Korumanförandet återfinnes på annan plats i denna tidning.

Så var det dags för regementschefens genomgång och avtackning av de uttryckande förbanden. I sitt anförande yttrade överste Sandberg:

För åldersklassen är nu första tjänstgöringen avslutad. Samtidigt med åldersklassen rycker första våromgången ut efter sin repövning i krigsförband. Ni återgår nu efter längre resp. kortare militärtjänstgöring som jag hoppas till goda civila anställningar eller fortsatta studier. Jag önskar Er alla lycka och framgång i Edert civila liv.

Vid ett sådant tillfälle som detta ser man gärna tillbaka och frågar sig: hur har det varit, vilka resultat ha uppnåtts? Jag vill först säga några ord om åldersklassen. Befälstillgången intill mitten av oktober har varit svag. Då så är fallet, blir lätt anda och disciplin dålig. Så har emellertid ej varit fallet. Tjänsten har fullgjorts med gott humör. Disciplinen i tjänsten har i huvud-

Regementschefen avtackar åldersklassen

sak varit god. Vad som har brustit har varit respekten för det nödvändiga tvånget i samband med fritidens begränsning. Allt för många ha kommit för sent, alltför många sjukskrivna ha smitit ut. Vid upptäckt ha dock förseelserna ärligen vidgåtts. I stort sett är jag mycket nöjd med huvuddelen av de vpl. Utbildningens resultat har motsvarat vad man kunnat vänta: huvuddelen av gruppchefeleverna äro icke färdiga för att självständigt lösa truppföringsuppgifter, utan behöva stöd av rutinerat befäl. Soldatutbildningen är befäst i den utsträckning som rimligtvis kan begäras.

Första våromgången repövningsförband bestå i stor utsträckning av meniga med mycket svag militär grundutbildning. Denna repövning har för dessa vpl varit särskilt nödvändig och värdefull. Det är en förmån och rättighet att bli övad i vapnets bruk, innan något händer. Vad som glatt mig alldeles särskilt beträffande "gubbarna" har varit den goda viljan och lojaliteten i förhållande till det ur många synpunkter ovälkomna avbrott i medborgarens civila liv som en repövning innebär. Genom positiv medverkan från läkare, apotekare, ingenjörer, häsovårdsinspektörer och annan teknisk personal ha värdefulla erfarenheter framkommit till gagn för framtida organisation, utrustning och utbildning.

Ytterst beror emellertid resultatet av utbildningen främst på det aktiva befälet i alla grader: officerare, underofficerare och underbefäl.

Hagstens Järnhandel AB

SKÖVDE

Tel. 28 & 1428

SÄLJER:

Järn - Maskiner - Redskap

Sport- och Hushållsartiklar

Cyklar

Det är befälskårens anda, som sätter sin prägel på truppen och därmed skapar arbetsmiljön. Det finns inga dåliga soldater, det finns bara dåligt befäl. Här äro soldaterna bra, slutsatserna får Ni dra själva.

Jag tackar Er alla: befäl, åldersklass och repövningsförband.

KAMRATFÖRENINGENS PRIS TILL BÄSTE SOLDAT

Regementschefen avslutade sitt anförande med att till "bäste soldat" inom varje uttryckande kompani överlämna de priser, som Skövdeföreningen i år instiftat och som vi hoppas skall bli god tradition under många år. Varje prisbelönad soldat erhöi en vacker silvertallrik med inskription och med kamratföreningens erkänt vackra föreningsmärke fastlöst. Priserna betinga en kostnad av över 50: — styck. Kamratföreningen har satt som ett av sina huvudmål att uppmuntra goda soldater ur årsklassen, dymedelst om möjligt läggande en ringa grund till framtida samhörighetskänsla med moderförbandet.

Att ur varje kompani utvälja den bäste soldaten är helt naturligt en vanskelig uppgift. Föreningens styrelse har emellertid bestämt, att vid bedömningen större vikt icke bör läggas vid framträdande sportprestationer o. d., eftersom idrottens gossar ändå hinna få del av diverse uppmuntringspriser inom detta gebit. Inte heller är det nödvändigt att utvälja den intelligentaste soldaten. Snarare skall den goda viljan att städs göra sitt bästa premieras. Därför har kompanicheferna fått uppdraget att utvälja den yngling, som jämfört med sina naturliga förutsättningar bäst tillgodogjort sig den utbildning han genomgått.

Att under dessa omständigheter namnge den bäste och därvid göra anspråk på millimeterrättvisa, är givetvis otänkbart. Kanske finns på kompanierna pojkar, som lika bra eller t. o. m. bättre motsvara de uppställda kraven. Men eftersom kompanibefälet grundligt vägt kandidaterna emot varandra, torde alla rimliga krav på rättvisa ha blivit tillgodosedda och under alla förhållanden är det säkert, att de nu prisbelönda pojkarna äro mycket goda soldater.

Denna gång fick följande rekryter ur regementschefens hand mottaga de synliga bevisen på regementets uppskattning av deras insats: 1117 Nils Ake Lätt, Lännäs (2.

Bäste soldaterna, fr. v. Lätt, Eriksson, Claesson och Karlsson.

komp.), 112 Olof Ivan Eriksson, Lysvik (4. komp), 1792 Karl-Erik Claesson, Rävlanda (8. komp.) och 885 Gunnar William Karlsson, Fellingbro (9. komp.) Vid övriga kompanier kommer pojkar att utväljas, efter hand som det är dags för utryckning.

För goda idrottsprestationer utdelades även ett antal belöningar, varom kan läsas i idrottskrönikan.

FANMARSCH OCH FANANS TROPPANDE

Som fanförare tjänstgjorde fänrik Dahlberg och sergeant Rhodin. För sista gången på en längre tid, i vissa fall kanske för alltid, hade de värnpliktiga tillfälle att på nära håll be-

trakta regementets vackra fana, när den under fanmarschen av fänrik Dahlberg fördes utefter fronten. Såsom brukligt är vidtog därefter fanans högtidliga troppande. Mer än nio månader hade förflutet, sedan fanan inför åldersklassen högtidligt blottats — nio månader av ansträngningar, svårigheter till anpassning och i några fall vantrivsel, men också nio månader av kamratskap, av ökad mognad och av ökad självtilit. Helt säkert dominerar trots allt den känslan bland de uttryckande att man gått i land med en ingalunda enkel uppgift, att man har ett gott dagsverke bakom sig. Den som till äventyrs tvivlar på rekryttidens förmåga att ge pojkarna stadga, själsligt som kroppsligt, behöver bara vänta en dryg månad för att ta den inryckande åldersklassen i skärskådande. Då förstår man, om icke förr, att de pojkar, som aldrig få tillfälle att fullgöra rekryttutbildning äro mest att beklaga.

Dagen slöt med extraförplägnad till middagen och regementsafton i traditionell stil.

*Gynna
annonsörerna!
De gynna oss!*

Bilfirma J. Jarvik

SKÖVDE

Tel. 2730 växel

Auktoriserad Ford- och Fordsonförsäljare

Fullständig bilservice

ESSO

BENSIN och OLJOR

Svenska Röda korsets fältsjukhus i Korea

Sjukhuset har nu verkat där ute 3½ år. Då och då får man i tidningarna se små notiser därifrån, men det torde vara omöjligt att av dem utläsa hur man har det vid sjukhuset. Av denna anledning vill jag här nedan försöka ge en skildring av hur livet gestaltat sig vid SRCH (Swedish Red Cross Field Hospital).

Först vill jag dock en stund ägna mig åt den politiska bakgrunden till att sjukhuset sändes ut till Korea. Allt sedan 1910 var Korea ett japanskt lydrike, vilket medförde att de japanska trupper, som under andra världskriget befann sig i landet måste likvideras i samband med Japans kapitulation. Amerikanska trupper ryckte söderifrån in i Korea, och Sovjet, som också ville ha ett ord med i laget förklarade Japan krig i början av augusti 1945. De ryska trupperna kommo norrifrån. Den militära utvecklingen gick mycket snabbt. Man måste i all hast dra upp en skiljelinje mellan ryssar och amerikaner. Tiden medgav inte någon detaljerad utstakning i terrängen, utan man måste dra en gräns efter kartan. 38:e breddgraden delar landet mitt itu. Vad var då naturligare, än att denna fick bli demarkationslinje mellan ryska och amerikanska trupper! Det var inte alls meningen att breddgraden skulle bli en gräns mellan två länder. Efter Japans besegrande skulle löftet om ett fritt och självständigt Korea infrias. Man var ense om målet, men hade inte kommit överens om tillvägagångssättet. En blan-

Artikelförfattaren

dad rysk-amerikansk kommission försökte lösa problemet med de båda hälfternas enande under gemensamt styre liksom med landets återuppbyggnad. Den misslyckades emellertid, och detsamma gjorde en av FN tillsatt kommission. Bl. a. kunde man inte enas om tolkningen av begreppen demokratiska partier och demokratiska organisationer. Inte heller kunde man komma överens om hur den blivande riksdagen

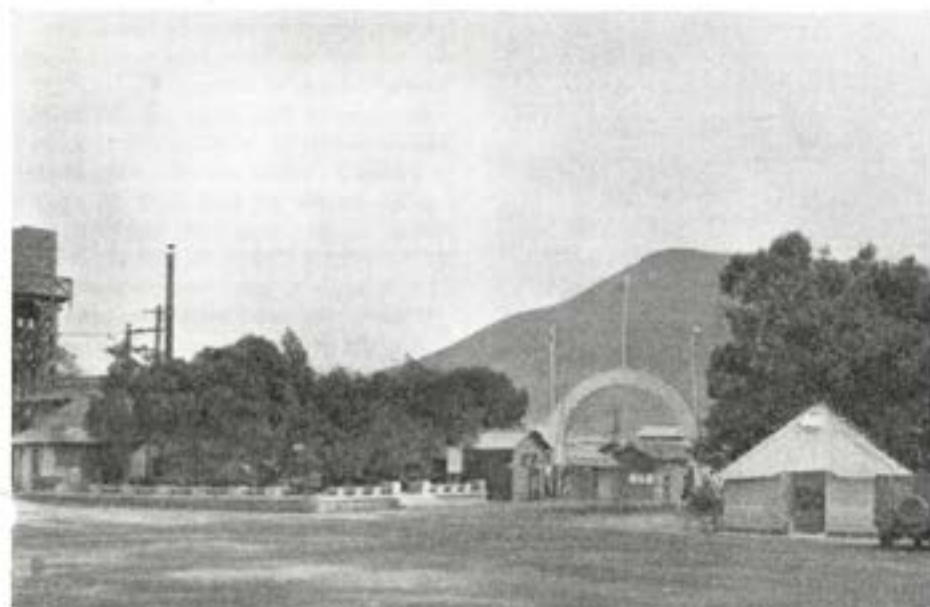
skulle se ut. FN-kommissionen förklarades förövrigt av ryssarna olaglig, då den hade tillsatts utan Sovjets godkännande (Sovjet bojkottade arbetet i FN vid tidpunkten för kommissionens tillsättande). Utvecklingen kom därefter att gå efter ryskt mönster i Nordkorea och efter FN-möster i Sydkorea, med resultat att man fick en riksdag och en regering för vardera av de två landsdelarna (i Pjangjong resp. Seoul). Bägge regeringarna ville ena landet, men eftersom man ville göra det efter sitt eget huvud, beskyllde man motparten för att sabotera enhetssträvandena. Den uppkomna spänningen ökade till nervkrig och utlöste det nordkoreanska anfallet i juni 1950. FN-staterna skyndade Sydkorea till hjälp och det svenska bidraget blev ett fältsjukhus i Röda korsets regi. Sjukhuset grupperades i norra delen av staden Pusan, och den 23 sept. 1950 kunde de första sårade tagas emot.

Resan till Korea företages med de flygplan (DC 6:or) som SAS två gånger i veckan har på Tokio. Färden går över Köpenhamn — Frankfurt — Genève — Rom — Kairo — Karachi — Rangoon — Bankok — Tokio och tar 3 dagar och 2 nätter. Om man alltså flyger från Stockholm en söndagsmorgon, är man i Tokio på tisdagskvällen. Där blir det något dygns uppehåll för bl. a. kontroll av utförda vaccineringsar, innan resan kan fortsätta över till Korea. Denna sista sträcka tillryggalägges med amerikanskt militärflyg.

Sjukhuset är inrymt i en handelshögskola. Uppfarten till detsamma är inte så särskilt pampig. Från huvudgatan, som numera är asfalterad färdas man en smal krokig och smutsig gränd fram till den av svenska poliser bevakade infarten. Ovan den enkla portalen vajar den svenska flaggan mellan FN:s och Röda korsets flaggor. Stommen i sjukhuset utgöres av två st. i två våningar byggda stenhus. Nedre våningen i den närmast infarten belligna byggnaden inrymmer mottagande avd., förbehandlingsrum (preop), röntgen, sterilisation, tre st. operationsrum med plats för fyra operationslag samt slutligen den s. k. postop, där de nyopererade fallen läggs in så långt utrymmet räcker. Genom att på detta sätt samla de nyopererade underlättas kontrollen av dessa patienter. Övervakningen är ordnad som vårdavdelning. Samma är förhållandet med hela den andra byggnaden. I den senare har dessutom amerikanska röda korset

Fyra små patienter.

Infarten

ett stort läsrum med böcker, sällskaps-spel, radio, möjlighet till viss hobby-verksamhet m. m.

Vid sjukhuset kan vårdas 450 patienter och intill utgången av 1953 har här vårdats inte mindre än 22.000. Därvid har emellertid de nyss nämnda vårdavdelningarna inte räckt till, men sjukhuset har också ett flertal baracker för samma ändamål. Före stillståndsdagen den 27/7 1953 utgjordes huvudparten av patienterna av soldater. Man hade emellertid ganska tidigt börjat taga hand om även civila, och efter krigshandlingarnas slut har antalet civila patienter kunnat ökas undan för undan. Helt naturligt tar man emot patienter av båda könen och på barnavdelningen finnes småttingar i alla åldrar, även nyfödda. Barnen bli, som var och en nog förstår, allas kelgrisar. Förutom behandlingen av dessa "inlagda patienter" äger en omfattande poliklinisk verksamhet rum på både den kirurgiska och den medicinska sidan. Det sammanlagda antalet besökare på polikliniken intill utgången av 1953 har varit c:a 75.000. Och patienterna trivas utmärkt, nästan för bra, så att de många gånger inte vilja lämna sjukhuset utan hitta på alla möjliga krämpor för att få stanna. Sjukhuset är med andra ord mycket populärt. Från när och fjärran kom man till sjukhuset och lägrade sig på gatan utanför. Där kunde folk ligga på gatan hela natten för att följande morgon försöka få komma in till läkarna. Orsaken härtill är i första hand att alla bli behandlade som människor, att de bli vänligt bemötta och att patienten kün-

ner att han blir omhändertagen av sakkunnig personal. En annan till populariteten bidragande orsak torde också vara, att vården är fri för den enskilde. Som kontrast kan nämnas, att en koreanläkare kunde begära t. e. 15.000 svenska kronor för en blindtarmsinflammation.

De militära patienterna transporterades till sjukhuset med de i de amerikanska ambulanskompanierna ingående fordonen. Sjukhuset har inga ambulanser utan endast lastbilar och jeepar samt en personbil. Dessa fordon skötes vid en särskild service-verkstad av svenska och koreanska mekaniker. Bilförarna utgörs helt av koreaner.

Inom sjukhuset finnes ett apotek och ett laboratorium. I en barberarstuga kan man få hårklippning utförd av en korean, som lärt yrket av någon japansk mästare. Under hösten 1953 färdigbyggdes en ny tvättinrättning med elektriska maskiner, varför sjukhuset är självförsörjande även på detta område av verksamheten. Materielersättning sker från ett sjukhusförråd och förekommande snickeriarbeten utföres i snickeriverkstad. I anslutning till denna finns en måleriverkstad. Elektriska arbeten utföres av en svensk elektriker med hjälp av några koreaner. Den elektriska strömmen är mycket ojämn, och ofta uteblir den helt och hållet. För att säkerställa en kontinuerlig strömtillförsel har man tvingats anskaffa en generator för operationsavdelningen samt två andra för sjukhuset i övrigt. Vattentillförseln är också ett viktigt kapitel. Sjukhuset har två st. vattentorn, men vattnet, som erhålles genom dessa, kan endast användas till tvätt. För matlagning användbart vatten köres med tankbil och är dubbelklorerat.

Ät hygienien måste särskild uppmärksamhet ägnas, när här ute finns allsköns sjukdomar. Före avresan från Sverige blir man vaccinerad mot smittkoppor, kolera, tyfus, paratyfus, stelkramp m. m. och vid behov kompletteras vaccineringsarna under uppehållet i Tokio. Vid SRCH förekommande hygieniska åtgärder består bl. a. i att med DDT bekämpaflugor, mygg och andra småryp. Innan man går till sängs besprutas rummet med ovannämnda insektsmedel, varefter man stoppar moskitnätet väl omkring sig. Med jämna

Baracker och svenska kyrkan med operationsavdelningen i bakgrunden

Apotek, laboratorium (Flygande Draken) och vakstuga

mellanrum besprutas sjukhusets ytterområde med DDT-lösning och varje lördag behandlas hela Pusanområdet på motsvarande sätt från luften. Koreanska patienter eller besökare måste finna sig i att få sina kläder DDT-behandlade innan de släpptes förbi vakten.

För att ombesörja allt inom sjukhuset erfordras en ganska stor personal-tillgång. Den svenska kontingenten utgjordes under senare hälften av 1953 av 140 svenskar. Där fanns också en amerikansk styrka på 30 man och vidare ungefär 200 anställda koreaner. Svenskar och amerikanare samt en mycket ringa del av koreanerna bodde inom sjukhuset.

På grund av klimatet är den svenska uniformen olämplig där ute utom under vinterperioden. De svenska militära gradbeteckningarna ställa till trassel när amerikanerna ha stjärnor endast på generalerna, och röda korsets gradbeteckningar förstå sig ingen på. Följden har blivit att den svenska persona-

len är utrustad med amerikansk uniform och har amerikanska gradbeteckningar. Vid axlarna sitter dock nationalitetsbeteckningar och den svenska flaggan, varför någon tvekan om hemort aldrig behöver uppstå. Det är skönt att i den ofta tryckande värmen få ha uppknäppt i halsen utan att därför handla mot gällande bestämmelser.

Ett för soldaten mycket viktigt kapitel är förplägnaden. Denna är ordnad på ett förstklassigt sätt. Varorna komma från USA och i en del fall från Japan. Med tre lagade mål mat om dagen står man sig bra. Dessutom kan man, om tiden tillåter, få en kopp kaffe kl. 10.00 rep. 15.00. De, som ha natttjänst, polisen, vakande personal m. fl. få ett nattmål kl. 24.00. Tillredningen sker av svenska kokkar, så att även om ingredienserna äro amerikanska, blir maten svensk. På matsedeln fanns kyckling och kalkon varje vecka och naturligtvis var glassen obligatorisk under den varma tiden. Den amerikanska sol-

daten fick glass t. o. m. framme vid fronten. Om man saknade något i matväg, så var det hårt bröd, salt sill och "riktig" mjölk, ej torr mjölk.

Koreanerna lida brist på det mesta. När de därför få se saker och ting, som de kunna ha nytta av, eller som kanske kan säljas för en god slant på svarta börsen, så får man inte förtänka dem att det kliar i fingrarna, och att de försöka smuggla ut mtrl, som de tagit inom sjukhuset. För att i möjligaste mån förhindra att mtrl försvinner, är sjukhusområdet omgärdat med höga taggtrådsstängsel och bevakning utföres av svensk polis med hjälp av koreanska vaktposter. Visitation sker i vakten men för kvinnornas del är denna svår att upprätthålla kontinuerligt. Polissystrar kan endast disponeras vid enstaka tillfällen.

Överstyrelsen för Svenska röda korset hade sommaren 1953 ställt pengar till förfogande för BCG-vaccinering av barn i Pusan. Uppgiften utföres av er

Lilla Mörke Handelsträdgård

ASSAR ANDERSSON

SKÖVDE

TELEFONER:

Trädg. 328

Affär. 217

Bost. 3328

HÄLLENBERGS
SKÖVDE
TELEFON VÄXEL 3630

är adressen när det gäller Edra bilproblem.

Modern verkstad — välsorterat lager — perfekt service.

BENSIN och OLJOR
DÄCK och SLANGAR
BÄRGNINGSBIL

Aukt.

försäljare

svensk sköterska med biträde av en koreansk kvinnlig läkare. Dessa bägge foro från barnhem till barnhem i staden och dess omgivning, vilket blev ett drygt arbete. Det finns nämligen över 70 barnhem i trakten. Ofta hade barnhemsföreståndaren tagit fel på tiden eller också voro barnen i skolan eller vid badstranden. Många av hemmen voro i mycket dåligt skick. Här och där kunde man se rätt genom väggarna. Röntgenavdelningen fick inte heller ligga på latsidan. Man röntgade 3.500 barn. Undersökningen gav vid handen att 15,6 % hade säkra aktiva tuberkulösa lungförändringar och om de suspekta fallen inräknas blev antalet 24,2 %.

Från Sverige hade också sänts kläder för utdelning bland behövande. Hjälpbehovet var bland flyktingarna mycket stort. I ett flyktingläger hade man hyst in c:a 1.000 människor i stora militärtält, där det bodde 120 i varje. De hade naturligtvis inga andra ägodelar, än vad de gick och stod i samt en bastmatta att lägga på lergolvet.

Den 23 september 1953 hade sjukhuset varit i verksamhet under 3 år. 3-årsdagen firades med en enkel men värdig militär högtidlighet till vilken inbjudits

Parad för fanan på 3-årsdagen. Fanorna äro fr v Röda korsets, Koreas, Sveriges, USA:s och FN:s

koreanska och amerikanska myndighetspersoner. Huruvida det blir en 4-årsdag är svårt att säga. Man planerar ett skandinaviskt undervisningssjukhus i Seoul, där svenska, norska och danska läkare skola vara rådgivare och lärare åt koreanerna. Som en förberedelse för detta pågår utbildning av koreanska sjuksköterskor vid svenska fältsjukhuset. När Seoul-sjukhuset blir färdigt, det måste dröja ännu 1—2 år, och om det någonsin blir verklighet, kan endast den politiska utvecklingen i landet ge svar på.
Eric Funck

Till Kasernofficeren.

I mitt stakett som grensar till Kronans förråder vid Ruskaby har blivit ett rättihål som gjorts av kronans råttor i Era hus. Dom springer såm sårkar i mitt potäterliann och sketar ner på trappan en av dom dränkte sek i mjölkflaska föra veka så mjölka surna å ja feck inge förna.

Vi har ju lagt ut geft män dä åt katta opp. Sen jeck ja te jurläkarn me å kosta på 3:50 män kattkräket dog ändå på vägen hem. Nu vill ja ha ärsättning för 6 hl. potäter 200 kr. å för dö katta 10 kronor. Mjölka kan ja åfterskänka. Å ja vell ju att i täpper te hölet eller ser

te att dä könstruervas om så di inte kan komma utt utan bara in för I kan järna ha ojura på era marker.

Vördsamt
(Namn)

Lindbergs

Bilskola
Biluthyrning
Körkortsbok

CENTRUMHUSET, SKÖVDE

Inneh. fanj. å res.-stat
ERIK LINDBERG
Tel. 1125.

A.-B.
C. J. Modin
Rörledningsfirma
SKÖVDE

Tel. kontoret 2310, bost. 3546

Oljeeldnings-
anläggningar

Telefon för oljeservice efter
kontorstid: 3017

Allriskförsäkrade
KVALITETSUR

största sortering
hos

Stjärnmakare Ahlström

Sandtorget

Grundad 1874

Skövde

**Glasögon, Kikare,
Barometrar**

i högsta kvalitéer
Specialoptiker

AHLSTRÖM

Sandtorget, Skövde
Grundad 1874

Repgubbarnas syn på tingen

Just när andra repörningsomgång-
en stod färdig att efter väl gjord
tjänst i 30 dagar återvända till sin
civila gärning, tog sig Götaträngaren
nåsvisheten före att av några "gub-
bar" inhämta något av intrycken från
militärlivet. Härvidlag utvaldes gam-
la gossar som gjort sin rekryt före-
trädevis vid T 2 redan under 30-talet
och som icke haft närmare kontakt
med försvaret efter krigsslutet. Inter-
vjuren hoppades härigenom få fram
några kontraster. De frågor som gub-
barna ställdes inför voro följande:

1. Vilken är den mest glädjande för-
ändringen beträffande militärtjän-
sten sedan Er rekryttid?
2. Vad saknar Ni mest från "den
gamla goda tiden"?
3. Tror Ni Er om att hjälpligt kunna
klara av Er krigsbefattning under
verkliga förhållanden? Om icke, i
vilket hänseende vill Ni ha utbild-
ningen kompletterad?
4. Ge ett gott råd till vårens inryc-
kande rekryt!
5. Någon hjärteangelägenhet i övrigt
i detta sammanhang?

Av de intervjuade syntes flertalet ha
svårt att komma på något svar på fråga
nummer 2. Vilka som hittat svar på de
olika frågorna framgår av följande inter-
vjuer:

Vpl
Olle Söderberg,
köpman, Göte-
borg. Bilgrupps-
chef stf, pamp i
kamratförening-
en i Göteborg.
Rekryt 1937.

1. Umgänget i tjänsten mellan befäl
och värnpliktiga har ju blivit oändligt
mycket ledigare till båtnad som jag tror
för båda parter.

2. Ingen saknad.

3. Ja, det tror jag absolut. Jag har
varit på bilförband från begynnelsen och
känner mig faktiskt hemma på jobbet.

4. Tag tjänstens med- och motgång-
ar med jämnmod. Och tag framför allt
vara på det positiva som militärtjänsten

ger, mycket kan man ha glädje av även
i det civila. Att lära sig lyda t. ex. har
man stor nytta av vilket jobb man än
hamnar på i framtiden.

Vpl
Hans Berggren,
handelsresande,
Göteborg.
Bilförarc.
Rekryt 1933.

1. Att så stor hänsyn numera tas till
individerna, förr kände man sig enbart
som ett nummer i ledet. Vidare tycks
den förr överdrivna prestigeökningen hos
befälet ha givit med sig betydligt. Det
märks att det aktiva befälet numera får
pedagogisk och psykologisk skolning.

2. Jag saknar då ingenting.

3. Det är jag ganska säker på. Skul-
le någon kompletterande utbildning ske
måste ytterligare tid tas i anspråk. Den
tid jag legat inne har nämligen väl till-
varatagits, tycker jag.

4. Försök att bortse från dom mind-
re tilltalande sidorna av militärlivet.
Det positiva överväger ändå i hög grad.
Och se framför allt med humor på Din
dagliga gärning, då går det oändligt
mycket lättare.

Vpl furir
Gösta von
Knorring,
verkstadschef,
Sundsvall.
Tygförråds-
gruppchef.
Stemanställd
1931-41.

1. Jag sätter särskilt stort värde på
att truppen lämnas informationer så of-
ta som sker. Man känner sig icke som
koll i samma grad, när man vet något
om bakgrunden till de order som ges.
Vidare måste man uppskatta att de till-
lämpade övningsarna tack vare skarp
ammunition och skarpa sprängmedel

blivit betydligt mer verklighetsbetonade
än förr.

2. Ridhästarna förstås.

3. Ja, i stort sett. Jag har förstås
haft en del att ta igen i truppföring,
eftersom jag var hovslagarefurir under
min stamtid. Särskilt tygtjänst och
skydd skulle man behöva träna mer.

4. Samma råd som jag själv fick
första dagen i min militärtjänst 1937:
Lär Er grundligt vad som finns att lära,
man vet inte när man kan få använd-
ning för det.

Vpl
Nils Karlsson,
försäljningschef,
Halmstad. Bil-
gruppchef stf.
Rekryt 1933.

1. Det är väldiga förändringar på
många punkter, men den största föränd-
ringen anser jag dock icke förhållandet
befäl-manskap vara. Dom flesta av mina
kamrater förfäktade ju annars den åsik-
ten, men själv har jag så goda erfaren-
heter från min rekryttid i detta avse-
ende, att jag inte kan tala om någon
förändring. Vad som är mest frappe-
rande, är att befälet förnygrats i så hög
grad. Kompanicheferna t. ex. äro nu
tillräckligt unga för att kunna den mo-
derna tjänsten och för att ha sin spänst
i behål, men å andra sidan tillräckligt
gamla för att kunna "ta" truppen på det
rätta sättet.

2. Det låter väl som om jag vore
gammal preussenbeundrare, när jag sä-
ger att jag saknar min rekryts exercis
I med de då gällande gevärsförlagarna.
Nu är jag visst ingen vän av preussisk
drill, men nog tycker jag att man kun-
de kosta på sig den obetydliga tiden det
tar att lära ut så pass mycket vapen-
föring, att truppen vid t. ex. marschan-
träde kunde ta "i remmen gevär" sam-
tidigt och inte som nu sker när det
passar var och en.

3. Ja. Grunden från förr sitter i
förvånansvärt väl. Redan efter ett par
dar kände man sig så hemma i vapen-
rocken som om man nyss hade gjort sin

rekryt. Den kompletterande utbildning vi nu fått, tycker jag har gett mig fullt självförtroende.

4. Om vi nu ska ha ett försvar, då måste var och en alltid göra så gott han kan, annars är pengarna bortkastade. Det är varje soldats absoluta skyldighet att inte hafsa bort skattemiljonerna.

Vpl
Per Bjurström,
butiksföreståndare,
Skövde.
Signalis.
Rekryt 1937.

1. Jag tycker nog som dom flesta av mina kamrater, att omsvängningen i förhållandet mellan över- och underordnade är den mest glädjande förändringen.

2. Under den här repövningsmånaden har jag saknat idrottsutövningar framförallt orienteringslöpning och fälttävlan. Men jag inser naturligtvis, att rekryterna nu för tiden får springa m'nst lika mycket som förr och det bara är på repövningsförbanden, som man inte har tid med sådant.

3. Åjavars, fastän den rent tekniska delen av signaltjänsten har blivit så pass invecklad, att man nog skulle behöva någon tids extra drill.

4. Sätt Dej inte på tvären, det finns bara en som förlorar på den saken nämligen Du själv.

Vpl
Arle von Holten,
köpman, Göteborg.
Skrivbiträde.
Rekryt 1931.

1. Det mesta har blivit bättre än förr och ska jag dra fram något sär-

skilt vill jag gärna ge husmor en komplimang för enastående bra mat.

2. Absolut ingenting.

3. Det blir nog inte så svårt för mig att hänga med under verkliga förhållanden, för både civilt och militärt har jag en god grund för att klara mitt skrivbiträdesjobb.

4. Var glad att Du är inkallad. Det är mest synd om den som aldrig får fullgöra sin rekryttjänstgöring.

5. Jag vill gärna ha framfört, att för oss, som ha gjort tidigare militärtjänst är det onödigt tidsspillan med så pass mycket exercis I. Vidare tror jag att systemet med beting i utbildningsarbetet skulle ge uppmuntran åt många och minska "maskarnas" antal. Jag vill dock framhålla, att denna repövningsmånad har det varit roligt i utbildningsarbetet på ett helt annat sätt än förr.

Vpl
Gustav Arlén,
mejeriarbetare,
Store Levene.
Ammunitions-
manskap.
Rekryt 1946.

1. Det ledigare umgänget i tjänsten mellan befälet och oss tycker jag är den största vinsten.

2. Mest saknar man väl kamraterna på luckan från 1940. Det nya systemet med repövningarna medför ju att man aldrig får se sina rekrytkamrater. I det fallet var nog dom gamla mötena roligare även om det systemet i övrigt hade sina stora brister.

3. Både ja och nej. Ammunitionstjänsten klarar jag säkert, men förmågan i strid är det nog knackigare med.

4. Följ befälets föreskrifter, så går allting lättare. Till den som är ängslig för sin rekryttjänst vill jag säga, att tjänsten numera, trots sin tekniska kompliceradhet, är så underlättad att ingen som helst anledning finns att ängslas.

Café Koppen

Alla trängares café

Skövde

En höstmorgon på major Kraaks chefstid stod kåren uppställd på kaserngården. Kraak inspekterade före avmarsch till en veckas fälttjänstövning på andra sidan Billingen. Kraak hade kommit till packtrossens stora vagnar m/11. Han frågar förstekusken på den närmaste vagnen:

— Vad är denna vagnen lastad med?

— Officerarnas punsch, major!

Nästa vagn:

— Vad har Ni här då?

— Officerarnas punsch, major!

Kraak vände sig till trosschefen, fanjunkare M och säger förtörnad:

— Det här ser ju för illa ut. Fanjunkaren kunde åtminstone skickat hälften på järnväg!

— Det är redan gjort, major!

Vpl. studenten B blir utsläppt ur "kroken" dagen före julafton. Regementschefen råkar just få syn på honom och finner sig föranlåten säga:

— Jaså, B är klar nu. Ja, då får jag önska God Jul och så hoppas jag att B uppför sig bättre i fortsättningen.

— Tack, detsamma, överste.

Försäljer Allt för bilbranschen

S. Olssons Biltillbehör

Trädgårdsgatan 7, SKÖVDE

Tel. 2434, 3434, bost. tel. 2404

Tillverkar
NYCKLAR
till alla
bilmärken.

Göteborgsföreningens 20-årsjubileum i februari 1954

Militärbefälhavaren anländer till kontoristföreningen

Man kan naturligtvis diskutera huruvida det finns grundad anledning eller icke att utanför den interna kretsen celebrera en kamratförenings 20-åriga tillvaro. När regementets kamratförening i Göteborg redan hösten 1953 började planlägga jubileumsfirandet med den utformning det i stort sett sedermera fick — med "försvarexpo" på Heden, korum på Götaplatsen, middag med celebra gäster o. s. v. — saknades icke röster, som förfäktade att föreningen led av hybris. Nu när evenemanget väl är genomfört, ha dessa röster alltmer överröstats av dem, som i anordningarna såg ett enstående väl valt tillfälle att förverkliga de mål kamratföreningen satt sig före, samtidigt som regementet fick tillfälle att presentera sig för en allmänhet, som dittills haft endast diffusa begrepp om vad "trängen" är för något. En kamratförening, som endast gräver ned sig i minnen från fornstora där, tappar snart kontakten med den växande generationen och riskerar att föra en alltmer tynande tillvaro.

Så icke med vår Göteborgsförening. Utöver de talrika träffar i olika former, där medlemmarnas intresse för moderförbundet hålles le-

vande och kamratskapet stärkes, söker föreningen i mån av förmåga sprida upplysning om sin tillvaro till en större krets, den söker knyta nya generationer till sig, den söker inom sitt lilla verksamhetsområde skapa good-will för försvaret i allmänhet och för sitt regemente i synnerhet.

Och om man inte passar på vid sådana tillfällen, när skulle man då få tillfälle att sträva mot sitt mål?

I ett ledarstick en kort tid före jubiléet skrev Göteborgs-Posten bl. a.:

Den som under årens lopp följt de militära kamratföreningarnas verksamhet kan vitsorda, att den här jubilarer utgör ett prydligt exempel på hur man upprätthåller kontakten med sitt gamla regemente. Förr i tiden sadades det att soldaterna kunde gå i döden för sitt regemente. Det är något av den där gamla andan att bevara och fördjupa kontakten med sitt regemente som besjälade den göteborgska kamratföreningen. I tjugoårig verksamhet visar att f. d. trängare inte betraktar rekryttiden som ett nödvändigt ont. Det kan vara något att tänka på för blivande rekryter, som ångslas för tjänst i vapenrock.

JUBILEUMSMIDDAGEN

Den officiella delen av högtidligheterna började lördagen den 6 februari å Kontoristföreningens restaurang. I dess samlingsal trängdes närmare 200 T 2:are med damer när hedersgästen, militärbefälhavaren generalmajor S. Colliander på slaget 19.00 tog plats. Efter fanans

Bertil Nilsson hälsar välkommen.

Överste Sandberg högtidstalar

blottande hälsade föreningens ordförande Bertil Nilsson med några korta ord gästerna och föreningsmedlemmarna välkomna och lämnade sedan plats i talarstolen åt regementschefen. Överste Sandberg framhöll bl. a.:

Infanteriets förband, de gamla landskapsregementena, ha en mycket lokal värnpliktsrekrytering. Kungl. Göta trängregemente hämtar sina vpl från Skaraborgs, Älvsborgs, Göteborgs- och Bohus, Hallands, Örebro och Värmlands län. Det är uppenbart att vissa svårigheter kan uppstå i kamratföreningens arbete med dessa stora rekryteringsområden. I Göteborg och Skövde med omnejd finns emellertid vissa anhopningar av vpl och f. d. vpl. Rådande förhållanden ha också resulterat i bildandet av två kamratföreningar, en exklusiv och från regementet fristående Göteborgsförening och en Skövdeförening. De bildades i nu angiven ordning. Göteborgsföreningen firar i år sitt 20-årsjubileum, till vars begående vi nu äro samlade.

Göteborgsföreningen bildades den 19 maj 1934. Födelsedagen hade föregåtts av en tids intensivt förberedelsearbete, genom den självtillsatta enmanskommittén Sam Seeger. Det skulle leda för långt att här gå in på en närmare skildring av föreningens mångskiftande verksamhet under de gångna 20 åren. Jag vill endast framhålla några karakteristiska drag i verksamheten: den fastledningen, den lokala själetillräckligheten och livskraften, gästfriheten och kärleken till regementet.

Föreningens ledning har under de 5 första åren legat i händerna på Sam Seeger och under de 15 senaste på Bertil Nilsson. Båda ha varit väl skickade

för sin sammanhållande och ledande uppgift.

Göteborgaren som kollektiv är "sej selv nekk", han både vill och kan sköta sig själv. Vår kamratförening i Göteborg står därför helt på egna ben och hålles icke under armarna av regementet. Den har tillkommit som ett behov och icke genom påtryckning från regementet. Den är därför en idealisk kamratförening, som bibehåller sin livskraft och existens även annorstädes än i protokollsboken.

Föreningens gästfrihet har varit storartad, såväl i högtidligare sammanhang som till vardags. Alla de som i likhet med mig varit och äro föremål för föreningens gästfrihet betyga sin uppskattning.

Kärleken till regementet är mycket påtaglig. Intresset för T 2 har aldrig slappnat. Anslutningen från Göteborgshället vid våra högtidligheter i Skövde har ofta varit väl så stort som anslutningen från Skaraborgsbygden. För regementets personal är det stimulerande att veta att ett levande intresse för T 2 finnes i rikets andra stad.

Vid regementets 60-årsjubileum 1952 överlämnade min företrädare i ämbetet minnesmedaljer till förtjänta män inom Göteborgsföreningen. Vid detta tillfälle blev emellertid grundaren av föreningen Sam Seeger icke ihågkommen. Det är därför mig en glädje att i dag kunna tacka Sam Seger för gagnelig gärning i regementets anda, genom att överlämna minnesmedaljen i guld.

Till slut önskar jag föreningen en god och lycklig framtid. Måtte föreningen

Publikbild

Arkitektfirma
F. A. Neuendorf & Son
SKÖVDE
Telefon 418

På honnörsplatserna fr v fru Birgit Nilsson, generalmajor Colliander, Bertil Nilsson och överste Sandberg

få förmånen att i spetsen alltjämt se sådana män, som Sam Seeger, Bertil Nilsson och deras medhjälpare i styrelsen, ingen nämnd och ingen glömd.

Översten utbringade avslutningsvis ett leve för Kamratföreningen, varpå följde regementets marsch. Samlingen avslutades med musik och sång.

Under tiden väntade i de angränsande salarna en smaklig måltid. Det tövade inte länge förrän stämningen var på toppen och minnenas mångfald bollades över borden. Regementet var repr. icke blott genom sin chef utan med ett stort antal befäl i olika grader och värnpliktiga. Även från Skövdeföreningen hade en busslast hörnsamt kallesen liksom representanter från en rad kamratföreningar vid andra förband. En lång rad tal hölls och gåva överlämnades till Jubilarerna.

Aftonen tillbragtes sedan under dans, sång och "historieforskning" till långt fram på småtimmarna.

UTSTÄLLNINGEN PÅ HEDEN

Söndagen den 7. var arbetsdag för regementets nedresta personal. Redan under lördagen hade dukningen av Heden varit i full gång och klockan 0930 på söndagsmorgonen slogs "portarna" upp för allmänheten. Trots ett bistert klimat tog många göteborgare — och göteborgskor — tillfället i akt att berika sitt vetande om trängtruppernas verksamhet.

Utställningen visade den fältmässiga verksamheten vid brigadför-

bandsplats, vid brigadreparationsplats, vid fältbageri och vid sjukhuskompaniets tvättbuss, vidare visades sjukvårdsfilmen "Ingen får lämnas kvar" non-stop, regementets museiföreståndare sergeant Wireskog hade dukat fram en del kuriosor från muséet i ett tält och sist men inte minst hade lottorna ordnat kafeservering med rykande varmt kaffe ur rejäla porslinsmuggar och med fältbageriets pin färska wienerbröd som tilltugg.

Att här närmare gå in på utställningens detaljer låter sig icke göras, endast några pressklipp skall räddas undan glömskan. Den som följde med presskommentarerna under de garna kring evenemanget fann at wienerbrödsbaket, som ju egentligen endast är söndagsgöra vid ett bageri med normalt mer fältmässiga uppgifter, stod i särklass på popularitetsskalan.

Så här skriver Aftonposten:

8.000 frasiga och välsmakande wienerbröd bakades i morse i "Cirkus Trängs" tillfälliga och tältdukande bagerier på Heden och redan en timme efter öppningsdags var det fullt av vetgiriga åskådare runt utställningsvagnarna. Kungl. Göta trängregementets kamratförening i Göteborg har all anledning känna sig nöjd med den hjälp till sitt 20-årsjubileum, som den fått från T 2 i Skövde.

Kl. 9.30 öppnades utställningen och när de första morgonpigga tittade ned på Heden rök det hemtrevligt från tältet. — Det ser ut som om en stor cir-

Sam Seeger, Einar Strandberg och Elov Niklasson släcker törsten.

AB Bil & Diesel

SKÖVDE

försäljer

VOLKSWAGEN-
WILLYS-OVERLAND-
SCANIA-VABIS-
ALLIS-CHALMERS-
NUFFIELD-
produkter.

Telefon 4220 vx.

kus har kommit till stan, sa någon. Någon häst- och cirkusdoft kunde dock inte förnimmas men i stället vidgades näsborrarna ganska snart av doften från nygräddade wienerbröd. Det stack så gott i näsan från ett av tälten att vi måste titta in för att bekanta oss med några av bagarna.

SEX MAN BAKAR 8.000 BRÖD

Längst in i tältet var det mycket varmt och skönt och på ett stort bakbord bredvid en rödglödgad kamin arbetade flinka bagarhänder med degen.

— Vi är sex man och 8.000 bröd skall vi baka, berättade 2268 Hans Weiland ån Överlida, och formade behändigt en tigerkam. Härifrån går de till jäskammaren i rummet intill och så ut i de nya schweiziska experimentugnarna, som är fantastiskt bra.

777 Rune Gustavsson från Sunnetorp anför Skövde skötte en av de oljeeldade ugnar, som stod på sina hjul utanför tältet och påminde om ett mindre tröskverk.

4.500 BRÖD I TIMMEN

— Ugnen är indelad i två sektioner och vi får in 17 plåtar i varje. Vi tar 25 wienerbröd på varje plåt, baktiden är omkring tio minuter. Bakningskapaciteten är alltså 4.500 wienerbröd på en timme. Med två ugnar i gång på samma gång täcker vi alltså dagens behov på mindre tid än en timme.

Samma lovord syntes även i den övriga pressen. Men också andra delar av utställningen väckte upp-

Bernhard Olofsson i samtal med Lennart Ehrling, Sigvard Moberg och Gunnar Fridén

märksamhet. Göteborgs-Posten skriver:

Götaträngarna gjorde god propaganda för försvaret i går, inte tu tal om saken!

De många tälten och de bortåt 100 jättebilarna av alla slag, ambulanser, transportbilar, elverksvagnar, bakugns-, jäsnings-, operations-, stabs- och andra bilar täckte halva Heden, och redan från arla morgonstund var det fullt av folk, som gnuggade ömsom öronen för kölden, ömsom händerna i förtjusning över både åskådlig och som nämnts delvis

även välsmakande undervisning om vad trängen gör, vad trängen kan och skall kunna för att fylla sin viktiga uppgift i det gemensamma försvaret.

Göteborgs-Tidningen fäste sig bl. a. vid filmföreställningen:

Kroniskt biosugna pojkbysningar var de första besökarna på morgonkvisten. Förväntansfulla dök de in i ett tält, där det gratis bjöds på non-stopföreställning på den realistiska "Ingen får lämnas kvar" med obekanta filmstars.

Aftonposten skriver om förbandsplatsen:

En brigadförbandsplats hade iordningstälts med ett rullande fältlasarett och en utrustning som ett medelstort svenskt sjukhus. Tidigt i morse började man modellera upp fruktansvärda skottskår och andra skador i plastmassa. Det var realistiskt så det förslog.

Ny Tid formår slutomdömet:

Trängutställningen på Heden var alltså synnerligen sevärd och blev ett myc-

Olle Söderberg, fru Wikander och Tage Eliasson

S. Johanssons Glasmästeri

SKÖVDE

Tel. 246

INRAMNINGAR

BILGLAS

SLIPNINGAR

Utställningen på Heden, söndag morgon strax före öppningsdags

ket lyckat fullföljande av ett lovvårt initiativ, allt igenom populärt hos göteborgarna.

GÖTAPLATSEN

Klockan 15.00 slog utställningen igen och regementet jämte kamratföreningarnas medlemmar ställde så småningom upp för marsch upp till Götaplatsen. Mycket folk garnerade Avenyen och trapporna till Konserthuset och Stadsteatern, när de fältgrå falangerna med de civila kamraterna i kön kom tågande strax före klockan 16.00. Högtidligheten

inleddes efter vederbörliga avlämnningar och hälsningar med korum.

Göteborgs-Posten skriver härom:

Två trumslagare reste det mångsekelgamla fältaltaret av tre trummor, kyrkoherde Albin Rosengren trädde fram och talade efter unisont avsjungande av ps 306, "Jag lyfter mina händer", över Kyndelsmässodagens budskap om sammanhållning kring ljuset. Kristus är Ljuset, kring Honom må vi stå starka, samlade, sade prästen. "Bland oss finns i dag norrmän och danskar — de vet, vad sammanhållningen, gemenskapen betydde, då det onda mörkret kom".

Den bistra vinden smällde i fanorna, då "Vår Gud är oss en väldig borg" tonade över denna vår pampiga festplats. Pojkarna sjöng verkligen, och det är sannerligen inte så vanligt vid sådana här tillfällen. De kan gärna få ett uppskattande ord för den taktfasthet och klarhet, med vilken de besvarade hälsningarna "goddag, kamrater", både till regementschefen och till generalen-militärbefälhavaren. Ock hur väl lät icke orden "Gud bevare Konungen och Fäderneslandet" i T 2-version — läspas det fram pliktskyldigast slappt är det bättre utan...

Huvudanförandet hölls av generalmajor Colliander, som i sitt tal berörde sina personliga synpunkt på några försvarsfrågor. Göteborgs-Posten relaterar:

Smärt och spänstig, behärskande sin "gångart" lika suveränt som han vid olympiaderna behärskat sina dressy hästar, trädde generalmajor Colliander inför truppen och talade distinkt men ledigt om sina synpunkter på världsläget, vår situation och försvarets möjligheter. Varken monokel eller manus kom till användning — de genomtänkta orden kom liksom spontant, och kamratföreningens representanter bör ha känt sig stöta över den vikt, militärbefälhavaren fäste vid deras och liknande sammanslutningars betydelse för vad vi i sista hand måste ha: en seg, envis, okuvlig försvarsvilja, en nästan fanatisk beslutsamhet att aldrig ge upp. Ej ens inför det mest fasansfulla hot från atomvapnen eller övermakten, måtte den vara aldrig så stor. Han hänvisade till

ÅTVIDABERGS

1378 SKÖVDE 3899

Försäljer:

Halds Skrivmaskiner
Facta Additionsmaskiner
Facit Kalkyleringsmaskiner
Möbler och Kontorsartiklar
Rengöring och översyn av
kontorsmaskiner

RING 1378 och tala med
Verkmästare HOLMBERG
ang. Eder kontorsmaskin-
service.

Henning Hanefors, Kurt Wingård, C. J. A. Elfström o. Rolf Wingård på Heden

Lennart Ehrling, Nisse Stenström och Henning Hanefors tänker gå på bio

Finlands exempel, han anförde Eisenhowers ord om att "det folk som sätter

privilegier framför principer löper lätt risken att förlora båda".

Generalens ord riktades även till göteborgarna, ja till alla, som lyssnade eller på annat sätt kunde nås av marningen att stå fast och som en man mot möjliga fiender. Och en föredömligt skött kamratförening som T 2:s kan bli en klippa, som bryter defaitismens vågor. Förenom oss alla i ett leve för ett fritt och oberoende Sverige, slöt general Colliander, och hurraropen dånade taktfast.

Högtidligheten slöts med förbimarsch till tonerna av regementets nya marsch — av göteborgaren Helge Damberg —

SKÖVDE BILBYRÅ

(FRITHIOF PETERSSON)

Försäljer: **DUNLOP**
FIRESTONE
GOOD-YEAR
TRELLEBORG

Utför vulkanisering, Topp- och
Helregummering i
MODERN GUMMIVERKSTAD

Mörkegat. 6. Telefon 575.

och så tågade de fältgrå ner till Heden, där tälten redan rivits men den varma middagen väntade i den kalla februari-kvällen. Som sagt, god propaganda. Och den behövs...

Som helhet tycks både utställningen på Heden och högtidligheten på Götaplatsen ha gjort ett märkbart angenämt intryck på press och allmänhet. Kamratföreningen liksom regementets deltagande personal, som med fog kunde sägas ha förenat det nyttiga med det nöjsamma, har all anledning känna sig belåtna med jubiléets genomförande. Härom vittnar också det "erkännande till regementet för det sätt, varpå försvarsutställningen på Heden och högtidligheten på Götaplatsen genomfördes" som militärbefälhavaren senare framförde till regementet genom militärbefälsorder.

För uthyrning

16 mm. Ljudfilmsapparat
Trädinspelningsapparat
Bildbärdsapparat
Högtalareanläggningar
för inom- och utomhusbruk

FirmaRADIO

SKÖVDE

Ahlstrands

Målerifirma

SKÖVDE

Etablerad 1875

Regementet marscherar upp på Götaplatsen

Ljungans syn på saken

Vpl vcorp 475-33-34
Ljungström, Sven Emanuel,
i det civila byråsekreterare
i överståthållarämbetet,
har "tagit hämnd" på mili-
tärlivet genom att rita av
befälet. Här ett axplock,
där man igenkänner —
förutom regementschefen
på sin mc —
förvaltare Hjerpe, kaptenerna
Landin, Viktorsson och Fischer,
tyghantverkare Ousbäck, kapten
Lindholm, förvaltare Jensen,
fanjunkare Bäck, kapten Krist-
ler och regementspastor Wet-
terholm.

Ur poliskammarens protokoll

Att ordna utställning på Heden och korum på Götaplatsen är inte lika enkelt som att genomföra samma övningar hemma på Kaserngården. Poliskammarens i Göteborgs tillstånd, en rikt stämpelbelagd handling, vittnar om de vedermodor, som Bertil Nilsson, Elov Niklasson och den militära ledningen hade att utstå, innan det hela gick i lås.

Anmärkas bör att ett par av de olägligaste stötestenarna i resolutionen blev avlägsnade vid personligt besök hos polismyndigheterna så sent som dagen före evenemanget.

Efter att noggrant ha redogjort för inkomna ansökningar och inhämtade upplysningar i saken från olika håll, lyder protokollet:

"I ärendet har ytterligare inhämtats att ifrågavarande område å Exercisheden såväl av idrottsplatsstyrelsen som förg- och saluhallsstyrelsen upplåtits för ändamålet samt att poliskommissarien i tredje vaktområdet, E. Haggren, förklarar, att han för sin del icke hade något att erinra mot bifall till ansökan.

Likaså hava intedenterna Yngve Svenning, konserthuset, och Alfred Westholm, konstmuseet, på därom gjord förfrågan förklarar, att något hinder från konserthusets respektive konstmuseets sida icke föreligger för arrangemangen på Götaplatsen. Däremot har kamreraren Holger Davidsson, Stadsteatern, på därom gjord förfrågan uppgivit, att föreställning pågår å teatern vid tiden för arrangemangen å Götaplatsen och att därstädes utförd musik med all säkerhet kommer att inverka störande å dessa föreställningar. Nämda teaterföreställningar påbörjas klockan 13.30 och beräknas vara avslutade klockan omkring 17.00.

Sökande föreningens ordförande, konditorn Bertil Nilsson, har delgivits kamreraren Davidssons farhågor beträffande arrangemangen å Götaplatsen och föreslagits en förskjutning av tiden för dessa. Nilsson har emellertid förklarar, att en ändring av programmet icke låter sig göras av tekniska skäl.

Teaterchefen vid Stadsteatern, fru Kavli, har senare genom kamrer Davidsson meddelat, att hon efter konferens med regissör K. Ström ytterligare styrkts i sin uppfattning om att arrangemangen ifråga komma att inverka störande på teaterföreställningen.

Oaktat de farhågor Stadsteaterns ledning hysa finner undertecknad att evenemanget å Götaplatsen är av sådant allmänt intresse att detsamma bör komma till stånd.

Därest musikkåren ställes upp å Götaplatsens västra sida med front norrut, torde faran för att musiken skulle störa pågående föreställning å Stadsteatern sannolikt i stor utsträckning bortfalla".

Efter föredragning härav fann poliskammaren skäligt bifalla ansöking på villkor,

att musiken ställer upp å Götaplatsens västra sida med front norrut;

att av- och förbimarschen från Götaplatsen icke anträdes förrän Stadsteaterns föreställning omkring klockan 17.00 avslutats;

att utställningsområdet å Exercisheden inhägnas och avspärras på ett för publiken fullt betryggande sätt;

att sökanden tecknar särskild ansvarighetsförsäkring eller på annat sätt svarar för reglerande av skador å person eller egendom, som kunna föranledas eller uppkomma till följd av anordningarna;

att tält och fordon uppställas och områdena avspärras på sådant sätt, att hinder icke uppstår i trafiken å den tvärs över Exercisheden i öst-västlig riktning ledande gång- och cykelvägen eller å de i närheten varande buss- och parkeringsplatserna;

att försvarstabens tillstånd att förevisa ifrågavarande film sökes och erhålles;

att anslag om förbud för rökning uppsättes i biograftältet;

att högst 50 personer samtidigt beredas tillträde till biograftältet;

att brandmyndighetens råd och anvisningar inhämtas och efterföljas beträffande anordningarna i bageri- och biograftälten;

att hälsovårdsnämndens råd och anvisningar inhämtas beträffande bageri- och utskänkingsverksamheten;

att grävningar och upptagande av hål i marken för tältstänger och tältpälmar eller för annat ändamål icke företages utan att särskilt tillstånd därtill

inhämtats från den styrelse, som disponerar över områdena ifråga;

att området omedelbart efter utställningens slut genom sökandens försorg avröjes och iordningställes enligt anvisning från representant för den, som disponerar över detsamma;

att särskild överenskommelse träffas med elektricitetsverket för den händelse elektrisk kraft kommer att tagas från stadens kraftnät och att vederbörandes föreskrifter beträffande anslutningen till detta nät noggrant efterföljas;

att liknande överenskommelse träffas med vattenverket beträffande eventuellt erforderligt vatten och anslutningar till stadens vatten- och avloppsledningar;

att eventuellt spillvatten icke tillåtes rinna ut å marken;

att avskräde och dylikt uppsamlas och förvaras i särskilda med lock försedda kärl;

att erforderliga slangar och ledningar anbringas och monteras efter närmare anvisningar av representanter från vederbörande verk och på sådant sätt, att hinder eller olägenhet icke uppstår i trafiken å området el. i dess omgivning;

att marschen företages i kolonn med fyra och under iakttagande av gällande trafik- och ordningsföreskrifter;

att sökanden i god tid före anordningarna å Götaplatsen till kommissarien vid centralpolisen inkommer med närmare uppgifter beträffande uppmarsch och uppställning m. m. och att av denne lämnade anvisningar noggrant efterkommas; samt

att sökanden i övrigt ställer sig till efterriktelse de ytterligare föreskrifter, som i vederbörlig ordning kunna komma att meddelas. Coll: UL

Som ovan.

R. Gidén

T. f. polissekreterare.

Vid behov av
Ur och Glasögon

vänd Eder förtroendefullt till

WESTINS

UR- & OPTISKA AFFÄR

Tel. 334.

SKÖVDE.

Predikan

vid korum den 18 mars 1954 före åldersklassens uttryckning.

Av regementspastor LENNART WETTERHOLM

Lennart Wetterholm

Varje gång vi människor står vid slutet av en period, ett skede i vårt liv, är det naturligt, att vi frågar oss vad avsikten, syftet med det hela varit. Det ligger då nära till hands att också fråga, hur vi ska kunna bära frukt beträffande det som vi lärt oss och varit med om.

Det är på samma sätt även med människolivet i stort: Gud har en avsikt med vårt liv, det ska bli något resultat av det, vi ska bära frukt. Men det kan vi inte göra av oss själva, utan vidare. Därför undervisar Jesus själv i avskedets stund sina lärjungar om detta när han säger: "Förbliven i mig, så förbliver ock jag i Eder. Såsom grenen icke kan bära frukt av sig själv, utan allenast om den förbliver i vinträdet, så kunnen I det ej heller, om I icke förbliver i mig. Jag är vinträdet, I ären grenarna". Joh. 15: 4.

Liknelsen är enkel och lättfattlig: om en gren brytes av nås inte syftet med grenen, nämligen fruktbarandet. Det blir inget resultat, grenen blir utan frukt, den vissnar och dör. Liksom grenen har envar av oss en bestämmelse, Gud har ett syfte med oss: Först och främst att leva i förbindelse med honom. Och det gör vi, när vi i hans Ord hämtar order, vård och anvisningar för vårt sätt att leva, handla och bete oss, och

när vi i bön och åkallan hämtar kraft och god vilja att följa hans röst i vårt inre, samvetet. Om vi i den meningen förblir i Gud, blir vi fruktbarande gent emot både våra medmänniskor och oss själva. I stället för att gå omkring snåla och egensinniga, själviska och dömande — som vi ofta gör! — skulle vi ju enligt Guds vilja vara positiva, förstående, hjälpsamma, kamratliga. Sådana vill vi ju, att andra ska vara mot oss. Tänk, om vi då verkligen bjöde till att själva fylla vår bestämmelse i det stycket, att vara medel för Guds goda viljas förverkligande i vår omgivning.

Och så det allra viktigaste: liksom den avbrutna grenen dör, så går det också med själen om förbindelsen med dess Herre brytes, den dör. Och märk väl, att själen är det enda hos människan som har evighetsvärde. Allt annat hör denna tiden och detta livet till. Själen ska leva och leva så, att den bär frukt, gudsfruktans och gudsförtröstans goda frukt. Men om det ska kunna ske, får förbindelsen med Gud inte brytas. Vi behöver alltför väl Gud själv och Guds hjälp var vi än blir ställda i livet, hur lugnt och fredligt vårt liv än blir.

Men inte minst behöver vi en levande och bärande gudsförtröstan om ofärden kommer, om allt det blir blodigt allvar som hittills endast varit övning och utbildning. Vi behöver, varenda en av oss, Gud, levande och verklig i vårt hjärta för att kunna ta på oss tunga bördor, bringa svåra offer och dö i frid. Dock är det inte så lätt att hitta rätt på honom, om förbindelsen med honom sedan länge varit bruten och om vi levat med ryggen vänd åt honom och utan att ägna honom någon tanke. För den skull måste förbindelsen, gemenskapen hållas obruten. Av den anledningen är det som Jesus i avskedets stund ger oss den maningen: "Förbliven i mig, så förbliver ock jag i Eder. Jag är vinträdet, I ären grenarna". Och han gör allra sist tillägget: "Detta har jag talat till Eder för att min glädje skall bo i Eder och för att Eder glädje skall bli fullkomlig". Amen.

Kallelse

till årsmöte

Medlemmarna i Kungl. Göta trängregementets kamratförening i Skövde kallas härmed till stadgeenligt årsmöte i Exercishus I söndagen den 22 augusti 1954 med samling kl. 11.00.

Någon personlig kallelse utöver denna kommer icke att utsändas.

Förhandlingslista

1. Mötets öppnande.
2. Föregående årsmötets protokoll.
3. Val av två justeringsmän att jämte ordf. justera dagens protokoll.
4. Styrelsens årsberättelse.
5. Revisionsberättelse.
6. Beslut ang. ansvarsfrihet.
7. Fastställande av årsavgift.
8. Styrelsens förslag ang. 50-årsminnet av T 2 flyttning från Karlsborg.
9. Val av styrelse.
10. Val av två revisorer jämte två suppleanter.
11. Ev. ytterligare frågor.

Gemensam middag intages i matsalen till ett pris av c:a 3:—.

Under dagens lopp kommer medlemmarna få tillfälle bekanta sig med delar av den moderna tjänsten inom regementet. Detaljplanläggningen härav är dock icke avslutad i pressläggningen. Tag gärna med anhöriga eller bekanta, som äro intresserade. Nya medlemmar äro givetvis särskilt välkomna.

Anmälan om deltagande i middagen skall vara sekreteraren tillhanda senast den 17 augusti 1954.

Anmälan göres på nedanstående kupon eller — för den som inte vill klippa sönder tidningen — med liknande text på vanligt papper.

Till sekreteraren i Kungl. Göta trängregementets kamratförening

Sergeant S. Wireshkog, T 2, Skövde.

Undertecknad anmäler herre dam för deltagande i gemensam middag i matsalen T 2 söndagen den 22 augusti 1954.

.....
(Titel)

.....
(Namn)

.....
(Adress)

Svenskarna och deras uniformer

"Soldaten skall genom vårdad klädsel hedra sitt förband och rikets krigsmakt. Förpliktelserna mot uniformen äro en hederssak."

Den, som sett en rumänsk officer komma in i en tågkupé bl. a. iförd lackstövlar för att omgående ta itu med manikyr (denna syn är självupplevd under en resa 1939) eller åskådat soldater ur Horse Guards i London och Garde Républicaine i Paris, kan knappast beskylla svensk militär för förgelseväckande elegans. Nymodigheterna med gullknappar i premissionsmunderingen m. m. är i alla fall ganska blygsamma attentat mot 39:ans enkelhet. Och lika så gott det.

Sedan 1914 har den hårda verkligheten obarmhärtigt gjort rent hus med granna färger, blanka knappar och revärer på fältuniformerna. Nuförtiden skulle man närmast bli förbluffad om man stötte på ofältmässig beklädnad i fält. Under beredskapsstjänstgöring hade vi 1944 tillfälle att komma ända fram till bron vid

Götaträngarens trågne medarbetare Jörn Alverud har i år lämnat "Svenska reggruppetyper" åsido för att i stället med frisk aptit kasta sig över de svenska arméuniformerna. Av hans högst egenhändiga synpunkter framgår att han faktiskt funderat en hel del i saken. Även teckningarna äro egenhändiga.

Kornsjö. På vår sida låg de gråbrungröna bohusslänningarna fullständigt dolda på 20 meters håll. På norska sidan avtecknade sig på 150 meters avstånd med pinsam tydlighet de tyska posterens ljusgröna, med silverknappar försedda vapenrockar. Nu vore fel att tro, att vi skrattade åt de tyska militärerna. Det var soldater, som efter hårda upplevelser i kriget med Sovjet gjorde lättare tjänst i Norge, förmodligen som något slags rekreation, fick vi veta efteråt. Det var alltså veteraner, härdade i ett av historiens bittraste krig. Den lille uniformsforskaren inom oss räknade emellertid småningom ut, att vederbörande gjorde vaktjänst i permissionsvapenrockarna, som hade samma snitt och färg som fältdräktens, men var rikt försedda med passpoaler, örnar och knappar i silver. Och det var dit vi ville

komma med exemplet. Silver eller gullknappar har lika litet med fältmässighet att göra som en stamfurir på kyrkliga syföreningen. Om man hedrar sin uniform, så duger fältdräkten. Den dräkt som man skall stupa i, är god nog att bära i fred. Därför tycker vi, att utifrån importerad grannlåt, t. e. vita hjälmar och damasker på Högvakten är skälligen obehövligt. När man ändå i detta sammanhang gått ifrån m/ä med björnskinnsmössa m. m., vilket dock har gammal hävd, kunde man hålla sig för god att leka amerikansk fältpolis.

I själva verket kommer vi här in på ett typiskt drag vad beträffar svenska militära uniformer under 1800- och 1900-talen. Sedan Sverige upphörde att vara en militär stormakt och accepterade rollen av liten, fredlig nation med neutralitetsförsvaret, har impulser på det militära området hämtats utifrån. Detta har särskilt avspeglat sig på våra uniformmodeller. Det är 250 år sedan den tid, då den karolinska armén var mönstret för andra länder, och den praktiska, solida och vackra uniformen efterbildades av bl. a. Ryssland. Det finns bara två modeller, som varit fullt krigsmässiga, av alla de munderingar svensk trupp burit från 1700 till 1954, nämligen just den karolinska ryttaruniformen och fältuniform m/39.

Vi har i vår ägo en färglitografi, som visar Kgl Österbottens Regementes uniform 1808. Huvudbonaden är en sorts

cylinderhatt med uppvikt brätte på vänster sida. Vapenrocken har en hög ståndkrage, som går upp under öronen. Snittet på plagget påminner om en frack. Snäva, gula knäbyxor och svarta knäppdamasker fullbordar bilden av en krigsmässigt värdelös uniform. Färgerna skilde sig åt från regemente till regemente, men det opraktiska snittet var detsamma i hela svenska armén. Alla känner vi till denna uniform från Edelfeldts illustrationer till Fänrik Ståls Sägner. I denna dräkt kämpade och stupade svenska och finska soldater i det tragiska, illa ledda försvaret av rikets östra hälft. Därför ser vi med respekt på denna krigsmannadräkt och tänker på bilden av trumslagarna i snön: Björneborgarnas marsch. Men ur saktlig synpunkt är denna fältdräkt en vrångbild på lämplig utrustning.

1800-talets långa katalog på groteska, operettaktiga uniformsmodeller bevisar slående krigsmaktens förfall under den indelta arméns sista sekel. I och med den moderna värnpliktsarméns uppkomst från omkring sekelskiftet blir uniformen mera fältmässig. Men samtidigt märker vi tydligt bristen på inhemsk, ändamålsenlig uniformstradition. Det vi kallar m/ä, är till stor del Made in Germany. Kaisertyskland var det militära mönstret för småstaterna. Pickelhuvan (kasken), som bars av gardet, och kyrassiärhjälmens vid Hästgardet är plagiat på prussiska modeller.

Mera mogna gentlemen på T 2 erinrar sig kanhända, att pickelhuvan, ev. med svart tagelruska, uppträdde vid högtid-

liga tillfällen på T 2:s kaserngård ända in på 30-talet!

1910 gjorde det fältgrå sin entré. Men ack, om skaparen av m/10 kunde framletas och en kvarnsten hängas om vederbörandes hals! Vi är fast övertygade, att försvarsoviljan under 20- och 30-talen till en viss del måste tillskrivas denna olyckliga uniformmodell. Det är nog att påpeka, att hatten lånades från Karl XII, ficklocken från Österrike, färgen från Preussen och benlädren (vilka vorde värda ett särskilt hatfullt kapitel) från engelska lantbruksmöten... Löje och häpnad har mestadels mött bäraren av dräkten ifråga. Det avskyvärda, men småningom accepterade uttrycket "lumpen" kan vi helt och hållet anklaga m/10 för. Låt oss dra en kappa m/10, som ännu hänger med och är ganska bra, som en tystnadens slöja över dessa dystra minnen.

Så kom Tyklands nederlag 1918 och nya militära ideal anmälde sig till tjänstgöring. Entente-kopplet, de en kortare tid grasserande benlindorna, och slutligen uniform m/23 införlivades med vår militära garderob. 23:an hade stora förtjänster, framför allt var färgen fältmässigt gråbrungrön, och den tjänade troget till långt fram under beredskapsåren med vissa förändringar i snittet (m/37). Emellertid var denna fältdräkt en nära nog exakt kopia på den amerikanska västfrontsuniformen.

När man slutligen började utarbeta en ny modell, den, som sedan blev rejäla hederliga m/39, stod man inför delikata avvägningsproblem. Resultatet är i stort sett en kombination av italienska och

engelska mönster. Faktiskt blev 39:an en lyckad uniform. Men då "skärmössa av internationell typ" skulle fastställas, hade andra världskriget börjat, och det blev kinkigt att hålla sig neutral även beträffande arméns permissionsmössa. Man undvek det tyska Scylla genom att segla på den helvenska "plattmössans" Charybdis: Den

felkonstruerade, opraktiska och fula permissionsmössan m/39. Varför tog man inte flygets eller flottans modell i gråbrungrönt med armémärket? Deras mössor är byggda så, att man kan ha dem på huvudet. Och det är väl i alla fall ett väsentligt krav på en mössa! "Det frågtes blott, det gavs ej svar..."

Vi vill minnas att Kustens uniform fastställdes 1942. Vill man nu vara stygg en stund till, kan man säga, att dess tillkomst stämmer med teserna härövan. På grundval av 39:an sydde man en uniform, som med kragspelar, ficklock och löst vapenrocksnitt (tyska Feldbluse) är så lik det tyska Luftwaffes, som gärna tänkas. Detta var alltså före El Alamein och Stalingrad.

Om chock och chockbehandling

I årets första nummer av Ny Militär Tidskrift har T 2:s regementsläkare Henning Strömberg lagt fram några värdefulla synpunkter på chockskador. Vi tro att Götaträngarens läsare kan ha god behållning av artikeln och saxa:

Strax efter världskrigets slut kom några amerikanska Medical officers på besök och fick då bland annat tillfälle att se våra lägre förbandsplatser uppriktade. Under visningen tillfrågades en av gästerna vad han ansåg vara det största framsteg ur militär sjukvårdssynpunkt under detta sista krig. Svaret blev: jeepen och den tidiga chockbehandlingen. Det var inte just det svar man hade väntat; penicillin och sulfa var då ännu så pass nya och mirakulösa, att man skulle ha gissat på dem. Motiveringen för svaret var: Jeepen kunde genom sin snabba framkomlighet även i väglös terräng få de sårade under läkarbehandling på avsevärt mycket kortare tid än tidigare; chockbehandlingen möjliggjorde transport och operation av sårade, som annars kulle dött i sin chock efter en kanske i sig själv relativt obetydlig skada.

Den tidiga chockbehandlingen är egentligen något fullständigt revolutionerande ur militärmedicinsk synpunkt, därför att denna behandling kan utföras med mycket enkla medel och av vilken menig soldat som helst, förutsatt att han vet något lite om hur choeken yttrar sig, vilka skador som brukar framkalla chock och hur den behandlas ute på fältet. Om detta skall redogöras här nodan; först endast en enkel förklaring till choekens uppkomst. (Det bör kanske tilläggas att här hela tiden talas om verklig chock, alltså ej "tidningschock" d. s. v. den "chock" man läser om i tidningar, när någon blivit vittne till en trafikolycka, drunkning eller dylikt. Denna "chock" är en rent psykisk affär orsakad av skrämsel eller likande.)

Sedan kom den tyska katastrofen 1945 och vi hämtar på nytt inspiration från väster: Vit högvaktsgrannlåt och fallskärmsjägarnas röda baskermössor.

Det är sunt och visst att man inte kan avstå från impulser utifrån. "Blott barbariet var en gång fosterländskt! Men frågan är väl i alla fall, om inte Sverige kunde haft råd, att visa lite mer urskiljning beträffande utländska nymodigheter på det här gebitet. Nymodig-

Henning Strömberg

Om hjärtat, exempelvis på grund av en kraftig blödning, ej har tillräckligt blod att pumpa ut i de olika organen, få dessa därför ej tillräckligt med syre för att på ett normalt sätt kunna fullgöra sina funktioner. Särskilt den för syrebrist känsliga hjärnan reagerar, och de iakttagbara tecknen på detta är just den symptombild, som vi kalla chock.

En sårad med utbildad chock gör inte mycket väsen av sig. Han skriker inte eller springer omkring på grund av sina smärtor. Tvärtom; han ligger där stilla och söker undvika alla rörelser, eftersom varje rörelse, varje ljud för honom innebär en våldsam ansträngning. Han är gråblek i ansiktet, huden är fuktig och kall, pulsen är hastig och ibland knappt kännbar. Han klagat över att han fryser och är törstig. Han kan vara mer eller mindre ontöknad ända till medvetslöshet. Dessa symptom äro så pass typiska och så pass lätta att känna igen, att varje soldat, även en icke sjukvårdsutbildad, skall kunna upptäcka dem.

Vilka äro då de vanligast chockframkallande skadorna? *Blödningen* ha redan nämnts; här blir det ju en direkt minsk-

heter, som med en aning elakhet lätt kan sättas i samband med rådande maktbalans bland stormakterna.

M/39 är en bra uniform. Omkring en och en halv miljon svenska män har som beredskapare, rekryter eller repetitions-soldater burit denna fältdräkt. Och den duger bra — även utan vita remmar, gullknappar eller röda baskermössor.

Jörn Alwerud

(Ill.: J. Alwerud)

ning av blodvolymen genom avtappning utåt.

Brännskador, som engagera mer än 10 % av hudytan (motsvarar hudytan på en arm) är starkt chockframkallande genom att vätska avskändras från brännytorerna. Denna vätska tas från blodet med minskad blodvolym som följd.

Vid *kläm- och krosskador* sönderslites mjukdelarna under en kanske intakt hud. Den skadade visar ofta endast ringa tecken på skada och inga chocksymptom, när han plockas fram efter att exempelvis ha legat fastklämd under en bil. Vid dessa klämskador utvecklas chocken först sent men när väl den kommer utvecklas den snabbt och har ett mycket allvarligt förlopp. Det är därför av största vikt, att man ser upp med klämskador just med tanke på att en chock senare kan inträda. Som praktisk regel kan man säga, att om en extremitet varit svårt klämd mer än en timma föreligger risk för chock och den skadade måste behandlas i chockförebyggande syfte.

Vid *explosioner* uppstå ofta svåra skador på bröstorg eller buken och dessa skador åtföljas ofta av chock.

Vad kan man då göra för att förhindra att en chock bryter ut och att häva en redan utbruten, så att den sårade blir transportabel och utan risk kan förflyttas till sjukvårdsanstalterna för infusionsbehandling och operativ behandling?

Eftersom chocken utlöstes av att hjärnan fick för lite blod blir första åtgärden att söka öka blodtillförseln dit. Det kan man göra genom att lägga den sårade med huvudet lägre än övriga delen av kroppen. Detta är emellertid rätt tröttsamt för den sårade och besvärligt att genomföra under transporter. Bättre är därför att låta huvudet och bålén ligga horisontellt och i stället placera benen högt genom att lägga packning eller dylikt under. (Under bårtransport genom att lägga benen på båréns upphöjda huvudända.) Effekten av denna enkla åtgärd är ofta påfallande: en i halvsittande ställning om- töcknad och oredig sårad klarar fort och ofta fullständigt. Men då beräknar man också, att benen i högläge tillför hjärtat lika mycket blod som en blodtransfusion på en halv liter. Det är alltså inte småsaker man kan åstadkomma med en så enkel åtgärd.

Nästa åtgärd blir att tillföra vätska i riklig mängd, helst varm dryck men i nödfall vad som helst annat drickbart. Den skadade måste ha hjälp med att dricka, och det gäller då att handskas varligt med honom, med minsta möjliga

Ur regementsarkivet

(namn och förbandsnummer fingerade)

Till Militärbefälhavaren

Rapport

Härmed får jag värdsamt rapportera angående jägargruppens verksamhet under TMÖ 1953.

Den 3/10 omkring klockan 0430 överfölls en repgrupp ur komp Dahl, underställd 153. trosskomp med vicekomp 1326-15-48 Alfredsson som grpch, av jägargrupp. Repgrupp låg förlagd vid lantbrukaren D Andersson, Jäla.

Repgrupp utom utställda 2 poster låg i Anderssons loge. I Anderssons boningshus fanns på nedre botten förlagda i ett rum löjtn T. Bengtsson samt i ett annat fanj E Boman, bägge ledningens sambandskomp. Vid sidoringången från gaveländan av huset låg komperp. I husets övre våning låg herr Andersson med fru och barn.

Under början av jgrupp verksamhet befann sig löjtn Bengtsson i komperp under telefonsamtal med löjtn Göhtlin, Ledningen, Falköping, angående vissa telefonlinjer. Löjtn Bengtsson var ditkallad av sjukvårdaren och var iförd blåvitrandig flanelpyjamas utan gummisnodd i byxorna samt gummistövlar.

Jgrupp tog först posterna, varefter logen besköts och undersöktes. Här- efter började gruppens verksamhet i huset. Knallskott kastades utanför ingången och ett fönster. Härvid gick en ruta sönder till det rum som disponerades av löjtn Bengtsson. På veranden sköts kpisteld varefter grupp rusade in och rotade igenom våningen helt (nedre). Bland annat kök och skafferi, i vilket senare grupp glömde att släcka ljuset. I fanj Bomans rum genomsköts herr Anderssons skrivbord, trots fanj Bomans försök att förklara och bland annat visa den blågula lägermössan. Här- efter gav sig grupp upp på andra våningen och försökte att tränga in i makarna Anderssons sovrum, men blev på grund av herr Anderssons råstyrka stoppade i dörren. Naturligtvis blev hela familjen Andersson vettskrämd.

Knallskott slängdes utan omdöme utanför huset. Således brann ett knallskott av mellan benen på den pyjamasklädde löjtn Bengtsson, när denne skulle se efter vad som var å färde. Därvid tappade denne taget om byxorna, varefter dessa hasade ner. En siffra på en axelklaff på en vapenrock tillhörig 1560-9-49 Arvidsson å repgrupp avskars, troligen med kniv.

En tomhylsa till lös gevärsam hittades i löjtn Bengtssons rum och ett större antal kpisthylsor på den öppna verandan, som fanns i anslutning till ingången.

I mörkret uppgavs det att en kapten Svenningsson, Ledningen, följde förbandet.

Vid undersökning i dagsljus upphittades; bl a

Ett ej avbränt knallskott m/42 märkt HP 5241,

En st tändsticksask med etiketten märkt "Falanders Konditori, Karlsborg. Tfn: 148, Karlsborg. Fullständig konditorirörelse, högklassig tillverkning". samt 2 st marschaller märkta: "Bränntid c:a 1 timme, Hanssons Fyrverkeri, Göteborg. Med några marschaller blir festen ett ljus minne".

Då jag anser att grupp uppträtt synnerligen olämpligt mot civila personer och civil egendom ifrågasätter jag värdsamt om ej utredning i fallet borde företagas.

Fp 4718 den 3/10 1953

T Bengtsson
Kompch

rörelser och utan att han anstränges. Under inga omständigheter får han själv sätta sig upp för att dricka. Det kan räcka för att utlösa en latent chock. Vätska får inte ges till sårade med bukskador.

En chockskadad är mycket känslig för kyla och en längre avkylning försämrar

avsevärt den sårades utsikter. Man måste därför se till att han hålls varm. Svep om honom filter, kappor eller vad annat som finns till hands. Men märk väl: han får inte bli för varm, ty då ökas blodtillförseln till huvuden och den cirkulerande blodmängden, som hjärtat har att arbeta med, minskas. Kommer

N. J. Frisk

Måleriaffär

Skövde

— Tel. 413 —

den skadade dessutom i svettning, minskas blodvolymen ytterligare. Den chockskadade skall alltså hållas varm men ej överhettad.

Sedan kan på stridsfältet ytterligare göras för att motverka och häva chocken, exempelvis infusioner, smärtstillande injektioner, syrgas o. s. v. men därför fördras speciella anordningar, som inte alltid finns tillhands och som endast ett fåtal kan sköta. Men de tidigare nämnda åtgärderna kunna vidtagas utan sådana anordningar och kunna och skola vidtagas av varje soldat.

Det måste vara ett absolut krav, att varje soldat skall känna till hur chocken yttrar sig. Han skall känna till vilka skador, som framkalla chocken. Han skall veta vilka åtgärder som skola vidtagas på fältet och under transporten. Detta måste repeteras och övas tills ingen kan glömma det. Okunnighet i dessa ting får inte tolereras. Genom snabbt ingripande kunna många räddas från en fullständigt onödig chockdöd. *Henning Strömberg*

*Tag gärna med nya
medlemmar vid våra
sammankomster*

T 2-are

Av Obs

Sin krönika i GT Extrablad av 7/2 ägnade signaturen Obs åt minnen från T 2. Vi saxa:

Göta Trängregemente har intagit Heden, och visar hur trängare av i dag ser ut och har det i fältmässiga förhållanden. Detta är ett evenemang, som vår söndagsflanerande publik inte bör försumma. Men reklamen ljuger, då den säger, att gamla T 2 inte skulle vara vidare känt eller berömt. Vpl 576 27/17 reser härmed en bestämd protest mot sådant tal. Har icke berörde Vpl själv varit med om glansfulla reklamritter åren 1917 och 1918, då flickorna i Borås och Ulricehamn och Falköping hart när tog emot studentkompaniets mannar som filmhjältar? Jo, förvisso.

Det var i den hårda tid efter första världskriget, då studenten skulle offra femhundra lyckliga dar på fosterlandets altare, då det inte fanns någon mat men likväl den sålunda inkallade skulle hållas i sträng tjänst alltifrån det morgonrykten i stallarna började kl. 5.30 till dess aftonrykten var slut kl. 18.30. Men gud vad det var ärofullt och hur tappra var vi inte som slet och stred och ur de första veckornas ridsår bokstavligen drog blodig skjorta för fäderneslandet. I synnerhet som det inträffade under vår nitiska kompanichefs regim under vinterutbildningen i Sollefteå, där det kostade sex söndagars extra stallhandräkning från revelj till taptö — efter hemkomsten till Skövde — att i den hårda norrländska vinternatten ha gått vakt i stallen och haft pålsmössa i stället för lägermössa...

Men nog kunde det vara mycket roligt ibland på gamla T 2 i den tiden, då det begav sig. Som när den utomordentlige Janne Lundblad, legendarisk hästkarl och olympiavinnare i prisridning på Uno som fått sin grav och minnessten i kårens park en natt kom upp till första kompaniets stall och där fann stallvakterna sovandes. Han löste alla hästarna och jagade ut dem på kaserngården. Sen väckte han stallvakterna och gav order om att kusarna skulle infångas. Visst var det jobbet hårt, men kaptenen förlorade inte sin good-will, därför att grabbarna menade, att ett sånt straff på något vis var mer hederlig gottgörelse för försummelse än några dagar i burken.

Så hade vi dåvarande kårchefen, överste Kraak, barsk som en krutgubbe ur Fänrik Stål, men bussig i själ och

Utrustning av rekryter vid 5. komp 1954.

Förvaltaren får syn på en oronligt snävruzen yngling och utbrister:

— *En så'n ynklig kropp! Kung-en har ingen så liten uniform.*

Ynglingen (försynt men blitsnabbt):

— *Kanske kronprinsen har någon avlagd?*

hjärta. Han kunde ryta som en mullrande åska men också strax efteråt komma och bjuda en grabb att ta en pris ur hans snusdosa — det var det finaste översten själv visste. Det var inget båg, när han tog emot kåren och röt: Goddags kamrater!

Ännu kanske någon minns en av kårens mera populära underofficerare sergent Nordfors. Han hade en hustru som hette Sofia, och Sofi var hans stora kärlek. En dag hade Sofi nedkommit med en son, och fadersstoltheten lyste lång väg ur Nordfors ögon, när han morgonen därpå skulle ta emot kompaniet och leda korum. Allt gick fint från Guds klara sol till Fader vår, men sen kom avslutningen, som han aldrig tänkt sig.

— Gud bevara konung och fädernesland, utropade Nordfors med hög röst.

— Gud bevara Sofi och pojken! svarade kompaniet med en spontanitet som skulle ha hedrat den bäst trimmade talkör.

Äck ja, nu är slit detta av gamla T 2 ett minne blott. Krutgubbarna är borta. De har ersatts med motoriserade och rationaliserade moderna krigsmän av en ny typ. Och de värnpliktige har ordnad arbetstid och röner omsorg som på ett vårdhem...

Betala årsavgiften

Nu

Tack!

Ur regopärmen

1 Utnämningar

Fr o m 1/10 1953 till löjtn vid trtrp fänrik Stéen.

Fr o m 1/10 1953 till fanj i trtrp res serg Anderberg och K E. G. Gustafsson.

Fr o m 1/4 1954 till förv i kassatjänst vid intendenturkåren med placering såsom kassachef vid T 2 fanj Swanemo.

Fr o m 1/1 1954 till löjtn vid trtrp fänrik Morell.

Fr o m 1/3 1954 till tyghantverkare tekn Dahlgren.

Fr o m 1/4 1954 till kapt vid trtrp löjtn H Elowsson.

Fr o m 1/7 1953 till 1. tyghantverkmästare tvn Bomb och till 1. tyghantverkare thv Blomster.

Fr o m 1/1 1954 har ing Friede tilldelats kaptens tjänsteklass.

Fr o m 1/6 1954 till fanj i trtrp serg S Wireskog.

2 Antagning

Fr o m 1/12 såsom fänrik vid trtrp med placering vid T 2 offasp Blomberg.

3 Förordnanden

Fr o m 1/10 1953 som kadettofficer och lärare vid Krigsskolan kaptän G R Nilsson.

Fr o m 1/6 1954 fanj S Broberg att upprätthålla beställning som förvaltare vid trtrp.

Löjtn i a Broman förlängt förordnande såsom expuoff vid III. milo t o m 30/9 1956.

Serg/R Blomgren förlängt förordnande såsom verkstadsuoff vid T 2 fr o m 1/10 1954 t v.

4 Placeringar

Fr o m 1/10 1953 som regementsintendent vid T 4 kaptän P G Thorstensson.

Fr o m 1/10 1953 vid reg kaptän Paulson (KS).

Fr o m 1/10 1953 vid T 1 (trängkadett-skolan) löjtnant Björn.

Fr o m 15/10 1953 vid reg sergeant O B L. Emanuelsson (T 4).

Fr o m 1/10 1953 vid T 2 major/RA Telander.

Fr o m 19/5 1954 vid T 2 löjtn vid kav (int) Lennbrandt.

Fr o m 1/4 1954 vid Ing 1 såsom kassachef förv Svahn.

Fr o m 1/7 1954 vid Arméstaben major Nordström.

Fr o m 1/7 1954 vid T 2 major Lünig.

Fr o m 1/1 kapt/R Appelqvist vid T 3.

Fr o m 1/4 1954 thv Forslund vid A 2 och thv Nordström (P 4) vid T 2.

5 Tjänstgöring

K/R Schön har med tillagd tjänstegrad såsom major fr o m 29/6 1953 anställt vid Svenska Övervakningskommissionen i Korea.

I vakant beställning, tills vidare intill utgången av 1954 löjtnanten i armén N A Carlsson såsom kompadj.

6 Nädevedermålen

H M Konungen har i extra ordenskapitel 6/6 1953 i nåder utnämnt till riddare av Kungl Svärdsorden 1. klassen majorerna Schyllander och Walldén samt tilldelat

Vasamedaljen i guld 5. storleken till löjtn i armén Feiding.

7 Tillstånd att kvarstå i reserven

T o m 31/12 1954 löjtn i a Hedström och N A Carlsson.

T o m 31/12 1958 kapt/R Lindheimer och fanj/R Jenhage.

T o m 31/12 1961 fanj/R H E Svanteson.

8 Inträde i reserven

Fr o m 1/1 1954 med placering vid T 2 serg i a B A Birgersson, vilken sedan 15/1 1952 kvarstått lönlös i trtrp. Tjänstställning efter serg Rydlund.

9 Avförda ur rullorna (p g a uppnådd åldersgräns)

Fr o m 17/8 1953 kapt/R Pira.

Fr o m 19/9 1953 fanj/R Stenbäck.

Fr o m 1/1 1954 fanj/R Haglund

Fr o m 21/1 1954 fanj/R Hernström.

Fr o m 26/4 1954 löjtn i a Melin.

10 Avsked

Med förtidspension fr o m 22/5 1954 fanj vid trtrp K G Svensson.

11 Dödsfall

Fanj i trtrp res E H Thulin 16/4 1954.

12 Ledighet

10/11 1953—10/5 1954 serg Ljungquist för tjänstgöring vid Svenska Koreasjukhuset såsom motorunderofficer.

13 Avskaffad benämning

Fr o m 1/1 1954 skall den gemensamma benämningen "manskap" för underbefäl och meniga icke längre användas.

14 Fridlystning

Den av många generationer skövdemilitärer välkända s k taktiska öken belägen å södra övningsfältet invid vägen Skövde—Skultorp har genom resolution 26/9 1953 av länsstyrelsen fridlysts såsom naturminne.

15 Sista hästarna försvinna

De sista kvarvarande hästarna vid regementet — 5 vid K 3 uppstallade stamridhästar — avföras ur regementets redovisning 1/7 1954. Härmed har den sista spillran av det forna T 2 skattat åt förgångelsen. Några av de ryttare, som sista tiden med den äran ridit hästarna i träning och tävling överväga att inköpa dem för privat bruk.

Trängare!

Gå in i våra kamratföreningar i Skövde eller Göteborg!

Medlem i Skövdeföreningen

blir Du enklast genom att sätta in årsavgiften (f. n. 3:—kr.) på postgiro 95882. Utsätt tydligt namn och adress samt helst också vplnr.

Till Göteborgsföreningen

anmäler man sig enklast per telefon 25 43 20 och frågar efter Gösta Schultz.

Smide - Svetsning Mekaniska arbeten

Rörinstallationer Reparationer
Försäljning av rörmateriel

Tel. växel 178, 1780, 1817

SMED-AKTIEBOLAGET

F. O. JOHNSON SMEDS + MEK. VERK.

T 2 ORGANISATION

Regementschef

REGEMENTSSTABEN

STABSAVD MED REGEXP

Regstabsch: kapt Danell
Förhörsdet: kapt Björnström
Regpastor: kyrkoadj Wetterholm
Expförest: förv Hansson
Expnoff: serg Brönnerstad
Uoff t förj: fanj Broman
Expöfurir: öfurir E. Karlsson
Kanslibitr: frk Schneider

MOBILISERINGS-AVD

Chef: kapt Lexander
Mobdet
Bitr moboff: kapt Ekberg
Uoff t. förj: fanj Grebesjö
Chef HHB-det: serg T. Persson
Kanslibitr: fru Nylander
Personaldet
Chef: kapt Viktorsson
Off t förj: kapt Kristler
Off t förj: löjtn Bernström
Registrator: förv Stenström
Expnoff: civ tjm Friberg
Kanslibitr: fru Mårtensson
Kanslibitr: frk Hellgerd
MobcH
Förrådsuoff: serg Åkemo
Förrådsförman: ffman Hjalmarsson
MobcN
Förrådsuoff: fanj P. Nilsson
Förrådsförman: ffman A. Johansson

INTENDENTUR-AVD

Regint: kapt Almén
Intförrådsförv: förv Hjerpe
Expnoff: fanj K. E. Nilsson
Uoff t förj: fanj Åwall
Förest t FBK: fanj Rask
Verkstadsuoff: serg Blomgren
Kökaförest: frk Qvånstedt
Bitr kökaförest: frk Andersson
Förrådsförman: ffman Ahman
Förrådsförman: ffman Högberg
Verkstadsförman: förman Wahlund
Verkstadsförman: förman T. Andersson
Kanslibitr: frk Andersson
Marketerikassör: kassör J. Johansson

UTBILDNINGSAVD

Utbuff: major Walldén
Kompoft: löjtn Svensson

TYG-AVD

Tygoft: kapt Landin
Regmoting: aing Friede
Tygförrådsförv: förv Jensen
Tyguoff: fanj Back
Expnoft: fanj Gunnefjord
Tyghantv, mot: thv Ousbäck
Tyghantv, vapen: thv Blomster
Tyghantv, sign: thv Haag
Bilmek: vakant
Vapenmek: vakant
Signalmek: ate Kejnell
Ch övnförrådet: öfurir Olsson
Skjutbanorna: öfurir Svensson
Förrådsförman: ffman Talmark
Förrådsförman: ffman Palmgren
Förrådsförman: ffman Ahnell
Förrådsförman: ffman Bladh

SJUKVÅRDS-AVD

Regläkare: regläk Strömberg
Batläkare: vakant
Sjuförrådsförv: förv Nyrén
Uoff t förj: fanj Heimersson
Läkemedelscentr: apotekare Halldin
Överaköterska: syster Iris Häkansson
Expförest: öfurir Simonsson
Ch övnförrådet, sje: öfurir Sinnerbrandt
Förrådsförman, sju: ffman O. Johansson
Förrådsförman, läkem: ffman S. G. Johansson

KASERNVÅRD MED MASKINANLÄGGN

Drifting: ing Alrud
Kasernförv: fanj Broberg
Kasernöverförir: öfurir Mhyrberg
Maskinmästare: maskinm Olsson
1. reparatör: reparatör Blom
2. reparatör: reparatör Freijð
Extra reparatör: reparatör Jonsson

KASSA-AVD

Kassachef: förv Syanemo
Kansliskrivare: fru Altergård
Kontorist: fru Andersson

SOMMAREN 1954

Överste Sandberg.

UTBILDNINGSENHETER M. M.

I. BAT
Skolbat*Chef: örlöjtn Diurlin**Batesp**Batadj: kapt Bodemark**Stabsuff: fanj Bladh**Över bef: öfurir Blomster
öfurir Norén*

2. komp

*Chef: kapt frih Funck**Adj: serg Öman**Över bef: fänr Dahlberg*

fänr Blomberg

fanj Meijel

serg Spetz

serg Claesson

serg Svensson

öfurir Glimstam

3. komp

*Chef: kapt Stahre**Adj: serg Axelsson**Över bef: löjtn Montgomery*

löjtn Jundin

löjtn Morell

löjtn Stéen

serg Pettersson

serg Nilsson

öfurir Persson

öfurir Ahman

öfurir Lundin

5. komp

*Chef: kapt Fischer**Adj: serg Andersson**Över bef: löjtn Ljungné*

fanj Lindahl

serg Otterberg

serg Emanuelsson

öfurir Holm

9. komp

*Chef: kapt Sohlberg**Adj: fanj Rempling**Över bef: löjtn Lennbrandt*

fanj K. M. Johansson

serg Skidell

serg Strand

serg Rhodin

öfurir Åberg

*Körskolan m Garageavd**Chef: fanj Jansson**Över bef: öfurir H. Pettersson*

öfurir Lindqvist

öfurir Larsson

*Vaktehefer**Chef: öfurir Tarland**Över: öfurir H. Nilsson*

öfurir E. Nilsson

öfurir Å. Andersson

II. BAT
Soldatbat*Chef: major Nordström*

1. komp

*Chef: kapt Elowsson**Adj: serg Argus**Över bef: fänr Jansson*

serg Söderberg

serg Hansson

serg G. Persson

öfurir Westin

öfurir Wackelin

4. komp

*Chef: löjtn Uggla**Adj: löjtn Carlsson**Över bef: löjtn Rudholm*

serg Löglund

serg Karlsson

öfurir Qvist

6. komp

*Chef: kapt Svallingson**Adj: fanj Wireskog**Över bef: fanj S. T. Johansson*

serg Molin

serg Orheim

serg Ljungqvist

serg Carlström

serg Breitfeld

serg P. E. Johansson

serg Jonsson

öfurir Ehrling

öfurir Jensen

öfurir T. Nilsson

8. komp

*Chef: kapt Engström**Adj: fanj Nyholm**Över bef: löjtn Tingdal*

serg Hjerthén

serg Boström

serg Larsson

öfurir Hilmertz

Utbvst: tvn Bomb

thv Dahlgren

thv Nordström

ate Weiner

ate Bjursell

ate Rudhager

ate Persson

*Sjematröskolan**Chef: serg Jenemark**Över bef: öfurir Bössman**Förbinderskolan**Chef: syster Thyra Pettersson**Över: syster Maj Jakobsson*DIREKT UNDERSTÄLLT
REGEEMENTSCHEFEN

11. komp

*Chef: kapt Lindholm**Adj: fanj Carlsson**Över bef: öfurir S. Andersson*UNDERSTÄLLT SEKUND-
CHEFEN I 3, ÖREBRO

7. komp

*Chef: löjtn Sandstedt**Adj: serg Sterner**Över bef: löjtn Hagström*

serg Gabriellson

serg B. Johansson

öfurir Magnusson

KOMMENDERADE UTOM
REGEEMENTET

Major Schyllander, US

Kapt Wally, KAFT

Kapt Blomqvist, US

Kapt Paulson, US

Kapt Nilsson, KS

Löjtn Melin, KHS

Fanj Bäck, US

Fanj Lingnert, AUS

Ate Stenbäck, TygS

Sportfronten

Idrotts- och skytteverksamheten inom regementet bedrivs dels i tjänsten under ledning av specialutbildat befäl, dels under fritid, varvid T 2 IF leder orientering och fäktning samt genom sin motorsportsektion även motorsport. Genom att regementet saknar egen idrottsplats kan friidrotten tyvärr icke bedrivs i så många grenar, som önskvärt vore. Skyttet bedrivs inom en fristående skyttesektion. Årets rekryter och andra intresserade får här en orientering om verksamhetens uppläggning samt något om de resultat som uppnåtts sedan förra numret av Göaträngaren sig dagens ljus.

Idrott

"En god idrottsman blir i regel en god soldat" är en slogan som alltmer vinner gehör i det militära utbildningsarbetet. Nutidens hårda krigföring fordrar en i alla avseenden vältränad soldat. I första tjänstgöringens utbildningsprogram är därför idrotten väl tillgodosedd med övningar i olika grenar.

I tjänsten kommer rekryten först i beröring med lättare gymnastik och terränglöpning för att höja den allmänna konditionen. Sedan hårdnar utbildningen — efter hand som konditionen stiger — och han möter stridsgymnastik, hinderlöpning, närkamp (jiujitsugrepp), stridssimning m. m. Alla får också en grundlig utbildning i kartan och kompassens användande. För icke simkunniga ordnas särskild simskola, där målet är simborgarmärket till alla.

Jämsides med ovanstående övningar ordnas provtagning för olika idrottsmärken, av vilka minst tre olika kan och bör erövras, nämligen fältidrottsmärket, manliga idrottsmärket och simborgarmärket. Man kan dessutom få märken i orientering, friidrott och skidlöpning. Samtliga märken erhållas gratis av Idrottsföreningen.

I orientering har alla intresserade möjlighet att delta i de civila tävlingar som arrangeras varje söndag fr. o. m. augusti månad. Man får där fria resor, anmälningsavgiften och matersättning av T 2 IF.

Fäktningen utövas i huvudsak av aktivt befäl. Lärotiden är omkring 2 år men för den intresserade kan en god grundutbildning erhållas under vinterhalvåret. Träningen bedrivs i Exercishus I två kvällar i veckan.

Av de tävlingar, som avhållits sedan 1953 års tid, utkom torde end. regementsmästerskapet i skidlöpning intressera. Tävligen avhölls 26/2 vid Alphyddan, där seniorerna löpte 20 km. och oldboys 10 km. Föret var svårbemästrat med nysnö och risk för underfrysning. I se-

Motorsport

Den motorisering, som allt sedan 1939 genomsyrat och fortfarande genomsyrar hela svenska armén — T 2 har i dag icke en enda stambäst — har gjort att motorutbildningen är en mycket viktig gren i den militära utbildningen. Trots att varje tillfälle till fortsatt utbildning, både för befäl och meniga, tillvaratages i tjänsten, räcker icke detta till för att skapa en verkligt högklassig motorförare, vare sig det gäller bil, mc eller an-

Forts. å nästa sida.

Kapt Paulson, serg Öman och löjtn Bernström avhämta priser för sina placeringar vid regementsmästerskapet på skidor

niorklassen startade 29 och i oldboysklassen 20 man.

Seniorklassen togs hem av vpl 924 Gustavsson, 2. komp (1.44,43) följt av vpl 391 Jacobsson, 2. komp (1.49,32) och furir Nilsson, 4. komp (1.49,37). Segraren är från Lindesberg och identisk med 1952 års JDM-vinnare i Västmanland.

I oldboysklassen segrade kapt Paulson, 2. komp (0.56,20) med serg. Öman 2. komp (0.56,30) och löjtn Bernström, Pdet (0.56,45) närmast.

E. Argus

Skytte

Sektionen ordförande sedan flera år, kapt R. Lexander, har på grund av uppnådd pensionsålder (1/10) måst frånträda sin befattning inom sektionen. Under vännen Roberts ledning har verksamheten varit livlig och framgångarna många. Vi tacka honom varmt för hans livliga intresse och för allt det arbete han lagt ned till skyttets fromma och hoppas, att vi även i framtiden många gånger få det stora nöjet att möta honom på skjutbanan eller i fältskjutningsterrängen.

Under det kommande utbildningsåret kommer sektionens verksamhet att bedrivs efter i stort sett samma linjer som under föregående år. Sälunda komma månadsprisskjutningar att anordnas med gevär och pistol. Bland de priser man har att tävla om märks även bl. a. årspris och seriepris. Sektionen är ansluten till Skövde skyttegille och Svenska pistolskytteförbundet, vilket medför att skyttarna få delta i av dem anordnade tävlingar. Som nyhet kan nämnas att tävlingar med kpist kommer att anordnas mellan befälskårerna.

Av funktionärerna innevarande år kan nämnas att kapt E. Funck är ordf. och öfurir K. Blomster sek. samt att som skjutledare fungerar:

gevär öfurir K. Blomster

pistol tyghv H. Dahlgren

Inför det kommande utbildnings- och skytteåret är det styrelsens förhoppning att skytteintresset skall bli minst lika stort som föregående år, att många nya medlemmar skola sluta upp i skytteleden och att goda resultat skola uppnås.

E. Funck

**Stöd
Kamratföreningen!**

T 2 segrande lag i OT-serien 1953—54, fr v öfurir Jonsson, serg Claesson, atekn Rudhager och serg Nilsson.

MOTORSPORT ...

Forts. från föreg. sida.

nat motorfordon. Därtill fordras en aktiv insats under fritiden — en insats, som kräver stort personligt intresse och en vilja att offra något.

T 2 motorsportsektion är relativt ny inom idrottsföreningen och har till uppgift att efter bästa förmåga verka för höjning av standarden inom motorsportens område. Sektionen är ansluten till Skövde MK vad beträffar anordnande av publika tävlingar och deltagande i av civila klubbar anordnade tävlingar dels befälskårerna emellan inom regementet och dels mellan olika förband inom III. militärområdet.

Det mest glädjande för motorsportsektionen under 1953 var nyheten att Militära Idrottsförbundet i sitt tävlingsprogram även intagit motorsporten. Detta resulterade i en tävling inom III. militärområdet i trakten av Mullsjö med följande hedrande placeringar för T 2:arna:

Förare/kartlås.	Fordonslag	Placering
Kapt Sohlberg/löjtn Stéen	bil	1/21
Öfurir Nilsson/Ate Rudhager	bil	3/21
Serg Molin/serg Argus	bil	7/21
Furir Svensson/öfurir Åhman	mc	2/17
Öfurir Qvist/öfurir Jonsson	mc	5/17

Uppgåelsen mellan landets militära förband (militärmästerskap) anordnades av Arméns Motorskola i Strängnäs och gick av stapeln 15—16 maj 1953. Tävlingen resulterade i påfallande överlägsenhet för trängförbanden. För T 2:s del blev resultatet:

Förare/kartlås.	Plac.
Kapt Sohlberg/löjtn Stéen	2/50
Serg Molin/serg Argus	19/50

En annan uppskattad motortävling i tillförlitlighet går om fu/R Johanssons vandringspris. Detta är uppsatt för mc och går mellan befälskårerna. 1953 gick priset till ubefkåren, vars lag bestod av ate Rudhager, öfurir Jonsson, öfurir Pettersson, öfurir Johansson, furir Öhlund. Individuell segrare blev serg G. Persson.

Motocross har rönt stort intresse av utövarna, vilket resulterat i att många på fritid fått en god motorutbildning av mera motorkunniga kamrater och därvid fått en helt annan uppfattning om vad en mc kan prestera med rätt behandling.

I norra Skaraborgs län startades under hösten 1953 en OT serie, vilken givit utmärkta tillfällen till träning. Tävlingen anordnas såsom nattkörning, vilket ur militärsynpunkt är mycket värdefullt, eftersom modern krigföring tvingar förbanden att utföra huvuddelen av förflyttningar och transporter under den mörka delen av dygnet. Resultat av seriens sex tävlingar blev följande:

Skövde-sekreterarens spalt

Årsmöte med Skövdeföreningen avhölls i Exerishus I & T 2 den 8/10 1953 under ordförandeskap av överste B. Sandberg. Ca 75 medlemmar hade borsammat kallelsen. Bland många aktuella frågor som diskuterades kan nämnas att årsavgiften från 1/1 1954 fastställdes till 3:—.

I enlighet med styrelsens förslag beslöt årsmötet att till regementschefens förfogande ställa 250:— till priser bland förtjänta värnpliktiga ur åldersklassen. Dessa priser utdelades då åldersklassen avtackades av regementschefen den 18/3. Närmare härom på annan plats i denna tidning.

Under årsmötet diskuterades även att år 1954 ev. hugfästa 50-årsminnet av T 2:s förflyttning från Karlsborg till Skövde. Frågan är hänskjuten till styrelsen för närmare utformande av förslag, vilket torde komma att föreläggas Kamratföreningen vid årsmötet 22/8 1954. Till styrelse för innevarande arbetsår har valts:

Översten m m B. Sandberg	Ordf.
Överlärare G. Fridén	Vice ordf.
Sergeant S. Wireskog	Sekreterare
Sergeant B. Öman	Kassaförv.
Kapten G. Danell	Redaktör
Serg. A. Molin (nyvald)	1. klubbm.
Öfurir L. Ehrling	2. klubbm.

samt löjtnant A. Broman, trädgårdsmästare A. Andersson, målarmäst. G. Jansson, konditormäst. B. Nilsson och herr A. Redén.

Efter ett uppehåll för kaffedrickning återsamlades man i Exerishus I och åhörde ett mycket uppskattat föredrag av överste Sandberg betitlat "Vad kostar T 2 i dag".

Under de ytterligare två timmar, som återstod till middagsmålet, anordnades demonstrationer av regementets verksamhetsområden.

Sälunda demonstrerade på Norra fältet serg. Skidell med biträde av värn-

I Skövde MK:s lag för bilar ingick bl. a. serg Molin/serg Argus, kapt Sohlberg/löjtn Morell, löjtn Stéen/serg Svensson. Laget fick en 2:a placering. Individuellt blev serg Molin/serg Argus 2:a och kapt Sohlberg/löjtn Morell 3:a.

Mc-laget var ett rent T 2-lag och vann med god marginal. Laget bestod av serg Nilsson, öfurir Jonsson, serg Claesson och ate Rudhager. Individuellt vann serg Nilsson.

A. Friede

Generalplanen för T 2 om- och tillbyggnad

Som varje Götaträngare har sig välbekant lider regementet av höggradig trångboddhet, vilket medför dels att verksamheten icke kan bedrivas med all den effektivitet, som önskvärt vore, dels att regementet är splittrat på flera platser, nämligen förutom regementets eget etablissement till P 4, till Örebro och tidvis även till Nora eller Axvall, vartill kommer våra mobcentraler. För några år sedan diskuterades sålunda att regementet i och för erhållande av bättre lokaler skulle förflyttas, men efter en av regementschefen verkställd utredning, som visade att regementet mycket väl kunde ligga kvar, om möjligheterna rationellt utnyttjades, har bestämts att någon förflyttning icke skulle vara aktuell. Regementschefen erhöll arméchefens bemyndigande att inkomma med förslag till regementets utbyggande. Denna generalplan, som närmast är att betrakta som diskussionsunderlag för en definitiv planering, går löst på c:a 8 milj. kronor och refereras härmed i korthet.

Etablissementet är ursprungligen byggt för en trängkår om tre små utbildningskompanier och därtill var garnisonssjukhus anknutet. Ur denna kärna har det nuvarande regementet uppstått genom tillbyggnad av två kaserner samt uppsättande av det numera slopade T 2 N (Nora) m. m. Indragningen av T 2 N och överförandet av anspansutbildningen till kavalleriet samt det nya sjukhusets tillkomst har icke

pliktiga ur 9. komp. den nya bagerimaterielen och åskådarna fick avsmaka de nygräddade wienerbröden. Fanj. K.-E. Jansson med bärgningskursen demonstrerade 10-tons bärgningsbil med flera intressanta bärgningsobjekt och öfver Johansson demonstrerade utbildningsmedlerna för våra radiosignalister.

Regementschefen invigde under dagens lopp Regementsmuseet, som nu inflyttat i ny lokal i fjärde vån. i gamla kasern.

I samband med Göteborgsföreningens 20-årsjubileum ordnades med busstransport från Skövde till Göteborg i kamratföreningens regi. Ett 40-tal medlemmar utnyttjade denna möjlighet för färden till vår Västkustmetropol och avnjöt en kamratlig samvaro med våra göteborgare — varom kan läsas mer på annan plats.

Många nya medlemmar ha under året inträtt i Kamratföreningen men det finns ännu de som stå utanför. Låt oss inte glömma att söka få in dessa i kamratkretsen. Kassaförvaltarens postgirokonton 95882 rymmer ännu många "3-kronor".

Sekreteraren

medfört några definitiva åtgärder. En viss rationalisering har skett men lokalerna är trånga och en planerad kasern har icke utförts. Även vissa förråd saknas.

FYRA KOMPANIER UTANFÖR T 2

Regementet är nu organiserat på tio komp., varav sju är förlagda till T 2, två till P 4 och ett sommartid till Axvall eller Nora. Därjämte har sjukvårdskomp från T 2 N flyttats till I 3 med utbildningsbefäl från T 2. Två komp vid T 2 får samsas om en kasern, avsedd för ett komp. Lektionssalar finns endast i källare för dessa komp. I 3-komp tillhör T 2, varför fyra komp är förlagda på annan plats. Särskilt besvärligt är det att ha tygkompaniet vid P 4 och mycken tid går till spillo genom förflyttningar.

TIO KOMPANI- LOKALER

Förslaget är icke avsett att ligga till grund för någon detaljdiskussion. En väsentlig fråga blir antalet nya kompanier och deras storlek. Det krävs — sedan stamkomp slopats — tio kompanilokaler, men en av dessa kan utgöras av baracker, när de skall användas till förläggning sommartid för det kompani, som avser utbildning av vpl. läkare. Ett barackläger behövs även för repetitionsutbildning. Om liksom nu fem kompanier skall inrymmas i nuvarande lokaler behövs ytterligare fyra kompanilokaler.

Befintliga träbyggnader har i stort sett uttrangerats i generalplanen, som uppgjorts med tanke på att likartade funktionsgrupper skall sammanföras. Hänsyn har dock måst tagas till befintliga byggnader, som kan omdisponeras eller behållas i nuvarande funktion. Stor vikt har lagts på att övningsområdet skall stå i direkt kontakt med kasernområdet och detta har skett genom en tunnel under västra stambanan.

ENTRÉN FLYTTAS

Förrådsbyggnaderna — nya och gamla — har inkomponerats så att de bildar en skärm, vilken hindrar insyn. Utbildningslokaler och verkstäder har förlagts till områdets sydvästra del, medan kansli, matirättning och panncentral placeras centralt. Ett nytt sjukhus läggs intill nuvarande vägen till Mariesjö och badinrättning planeras intill branddammen.

Huvudentrén flyttas från södra spetsen av kasernområdet till mitten av området, och där ordnas en ny vaktlokal. Det blir alltså entré vid gamla sjukhusvägen. En plan över hur de olika byggnaderna bör disponeras har också uppgjorts, och alltsammans har preliminärt kostnadsberäknats till 7.850.000 kr. Denna plan har uppgjorts av arkitekt Johan E. Tuvert.

Siffrorna är grundade på erfarenhetstal men det är arkitektens uppfattning att generalplanen kan utbyggas för den beräknade summan. Därin ingår 4 kaserner för 2 milj. kr., panncentral 1 milj., tre förråd 300.000 kr., bad 150.000, garage och verkstad 1 milj., vaktlokal 200.000, matsal 750.000, sjukhus 600.000, tunnel 125.000 kr., vägar, rivning och flyttning av byggnader 1.950.000 kr.

Denna utbyggnad är tänkt i nio årstapper. I den första tillkommer panncentral och div. planering, andra: två kaserner, tredje: matinrättning och tunnel, fjärde: sjukhus, vaktlokal, femte: tre byggnader och renovering m. m., sjätte: garage och verkstad m. m., sjunde: en kasern och förråd samt åttonde: två byggnader, omändring m. m. Varje år tillkommer dessutom viss planering.

Detta är, understryker regementschefen, en generalplan som kan lig-

Utbildningsåret i ett nötskal

Denna artikel om rekryternas utbildning vänder sig närmast till rekryterna själva, men har säkert intresse även för gamla gossar vid jämförelse mellan förr och nu. Vi lämnar ordet till regementets utbildningsofficer, major Gustaf Walldén:

Du som nyligen ryckt in till T 2 för att fullgöra Din första värnpliktsjämsgöring, har väl ibland undrat över vad som kommer att hända under det utbildningsår, som gger framför Dig.

Du och jag träffades visserligen för några veckor sedan och Du fick en bild av hur det hela var avsett att fungera och några "stolpar" att hålla i minnet. Här följer ytterligare några utdrag ur de utbildningsplaner, som f. n. äro under utarbetande vid utbildningsavdelningen. När detta skrives, har Du första skedet bakom Dig. Ditt befäl har ägnat huvuddelen av tiden hittills åt att göra Dig till en disciplinerad soldat och dessutom har Du fått lära Dig Ditt vapen och påbörjat skolskjutningen. Kanhända har det ibland känts tröttsamt under dessa drillövningar, men kom ihåg, att om det skulle bli krig, kan vanemässigt handhavande av vapnet många gånger rädda livet.

Andra skedet påbörjas för de underbefälsuttagna (grupp A och I) före, och för vpl. i allmänhet (grupp Ah), efter midsommar. Under detta skede, som sträcker sig fram till mitten av oktober, kommer en stor del av tiden att ägnas åt Din fostran till underhållssoldat. Detta innebär att den enskilde soldatens uppgifter i den utbildningslinje (motor-tjänst, signaltjänst, trafik-tjänst osv), som Du är uttagen till, ägnas stor uppmärksamhet. De, som skola utbildas till befäl, få dessutom en grundlig duvning i befälsutövningens svåra konst.

För att bereda Dig tillfälle till avkoppling blir det ett övningsuppehåll den 5—18 juli. Under några veckor i september komma övning-

arna att förläggas till västkusten. Det blir första gången Du under en längre tid får tillfälle att känna på tjänsten under fältförhållanden. Vi ha valt ut trevliga övningsplatser. I. bat. (utom 3 komp.) förlägges vid Gottskär på Onsalahalvön och II. bat. vid Kjellviken i trakten av Strömstad. Det blir säkert ett par trevliga veckor med badplatser in på knutarna och stärkande friluftsliv.

Därmed ha vi hunnit fram till oktober och tredje skedet, som sträcker sig till jul, börjar. Nu har Du hunnit så långt i Din militära skolning, att Du som enskild soldat har nått en viss stadga, och vi kan börja sammansvetsa Dig och Dina kamrater i grupper och plutoner, dvs hållfasta gäng, som tillsammans skola kunna stå fast och slå hårt. Vi ha nu kommit fram till den tid på året, då det är mörkt större delen av dygnet, och Du kommer att få vara med om många trevliga mörkerövningar både till fots och med bil, motorcykel eller cykel.

Ett intressant avsnitt under höstens utbildning blir övningar i skydd mot atomvapen och napalmbomber (geléliknande bensinmassa innesluten i 450-liters behållare). Lagg manken till, så att Du också blir en god brandsoldat! För dem, som uttagits till befäl, fortsätter befälsutbildningen. Tiden går fort och snart är vi framme vid jul. Dessförinnan har Du dock hunnit vara med om ett par övningar i kompani och bataljon.

Efter övningsuppehållet vid jul (ungefärligen 23/12—6/1) börjar det sista skedet, fjärde skedet. Vi, som handhar Din utbildning, hoppas att det då skall bli kallt och mycket snö, så att Du kan få tillfälle att stifta intim bekantskap med snö och kyla. Ingen årstid är nämligen så fostrande som vintern. Den tvingar Dig att handskas omsorgsfullt både med Din kropp, Din utrustning och Ditt fordon. Förbandsövningarna öka i antal och svårighetsgrad och i slutet av februari blir det en tillämpningsövning i Småland, då Tränginspektören kommer att kontrollera vad Du går för. I början av mars får Du kanske vara med om avslutande tillämpningsövningar med andra truppslag under Militärbefälhavarens ledning. Och så är Du framme vid utryckningsdagen.

Markans

KAFFE

b ä s t!

Från sjukan

Läkarundersökning av nyinryckta. Sjukvårdsunderofficeren till den nervöse rekryten:

- När är Ni född?
- 1938.
- Datum?
- 1938.
- Va! tog det ett helt år?

För många år sedan inträffade en sommar ett antal fall av tarmkatarr och sjukvårdsunderofficeren fick därför i uppdrag att ge kökspersonalen en orientering om hygien, smitta och desinfektion. Eftersom han var mycket samvetsgrann, förberedde han sig noga genom att läsa i skrifterna och visste snart det mesta om baciller, sera och dyl. Han var emellertid mycket nervös för föredraget och så kom det sig, att när han stod inför personalen i matsalen, fick han inte fram ett ord. Han blev röd i ansiktet, började svettas och ståndkragen började bli oroväckande trång. Personalen började smått fnissa och skrapa med fötterna och det hela hotade att bli pinsamt, då fanjunkaren plötsligt fick liv i blicken, spände ögonen i församlingen, rynkade pannan och talade:

—Djävulen tar er, pigor, om ni inte tvättar händerna, då ni varit på dass.

Glöm inte

att anmäla

adressförändring

till föreningens
kassör eller
sekreterare.

ga till grund för vidare arbete med planerandet för T 2. Vägen härifrån till beslut av vederbörande myndigheter och erhållande av anslag är givetvis lång.

Ljungan igen . . .

Vid ombrytningen fann faktorn — en faktor att räkna med — att sista sidan "blev över". Han uppmanade red. att fylla den på bästa sätt. Red. lydde och tillgrip ytterligare Ljungan-produkter, denna gång föreställande f. d. T 2:are. Envar torde utan svårighet igenkänna överstarna Camitz, Holmberg och Beckman, överstelöjtnant Fischer och majorerna Langeby och Svensson.

Trä- och Byggnadsmaterial
Gustaf Törling AB

Tel. växel 2240
Skövde

Allt i golvmaterial

Törling Golv AB

AB

Mauritz Larsson

Tel. 288 SKÖVDE Tel. 1018

F Ä R G E R

F E R N I S S O R

A R T I S T M A T E R I A L

T A P E T E R

Sjukvårds- och Tekniska
artiklar

Den stora succén *monarpeden* →

Specialbyggd för största trafiksäkerhet, högsta körkomfort, tillförlitligaste funktion och enklaste manövrering.

SE och PROVÅK

den hos närmaste Monarkförsäljare. Ni kan få den med 24" eller 26" hjul.

A.-B. CYKELFABRIKEN

Monark

Varberg

Tel. 4003 SKÖVDE Tel. 271

Auktoriserad försäljare för:

HILLMAN, HUMBER! och SUNBEAM - TALBOT personvagnar
COMMER skåpvagnar — COMMER och KARRIER lastvagnar

SERVICESTATION FÖR FALCKS RÄDDNINGSKÅR